

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

1 maart 2016

WETSONTWERP

**houdende instemming met de Overeenkomst
tussen de Belgische regering
en de Macedonische regering tot het
vermijden van dubbele belasting inzake
belastingen naar het inkomen en naar het
vermogen en tot het voorkomen van het
ontduiken van belasting, en met het Protocol,
gedaan te Brussel op 6 juli 2010**

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	5
Voorontwerp	26
Advies van de Raad van State	27
Wetsontwerp	31
Overeenkomst	32

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

1er mars 2016

PROJET DE LOI

**portant assentiment à la Convention
entre le gouvernement belge et le
gouvernement macédonien tendant
à éviter la double imposition
en matière d'impôts sur le revenu et
sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale,
et au Protocole,
faits à Bruxelles le 6 juillet 2010**

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs	5
Avant-projet	26
Avis du Conseil d'État	27
Projet de loi	31
Convention	32

De regering heeft dit wetsontwerp op 1 maart 2016 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 1er mars 2016.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 7 maart 2016 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 7 mars 2016.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
 QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag
 CRABV: Beknopt Verslag
 CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)

PLEN: Plenum
 COM: Commissievergadering
 MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
 QRVA: Questions et Réponses écrites
 CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
 CRABV: Compte Rendu Analytique
 CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
 PLEN: Séance plénière
 COM: Réunion de commission
 MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Het ontwerp van instemmingswet heeft tot doel de bekrachtiging mogelijk te maken van de Overeenkomst tussen België en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (hierna: Macedonië) die werd ondertekend te Brussel op 6 juli 2010.

De Overeenkomst heeft tot doel dubbele belasting te vermijden inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en het ontduiken van belasting te voorkomen. Zoals de meeste gelijkaardige overeenkomsten die door België werden gesloten, sluit de nieuwe Overeenkomst sterk aan bij het OESO-modelverdrag.

De voornaamste kenmerken van de Overeenkomst zijn de volgende:

— De plaats van uitvoering van een bouwwerk is slechts een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.

— De bronheffing voor dividenden wordt in de regel beperkt tot 15 % van het brutobedrag. Er is voorzien in een vrijstelling van bronheffing wanneer de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste 12 maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 25 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt. Wanneer de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 % bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt, wordt de bronheffing beperkt tot 5 % van het brutobedrag van de dividenden.

— Voor interesten is de bronheffing in de regel beperkt tot 10 % van het brutobedrag, maar er wordt een vrijstelling van bronheffing toegepast voor interest die verschuldigd is uit hoofde van een lening die werd toegestaan of van een krediet dat werd verleend door een onderneming aan een andere onderneming, alsook voor interest die aan de andere overeenkomstsluitende Staat, aan de staatkundige onderdelen, of plaatselijke gemeenschappen daarvan of aan een openbare instellingen van die Staat wordt betaald.

— De bronstaat mag een bronbelasting heffen die beperkt is tot 5 % van het brutobedrag.

RÉSUMÉ

Le projet de loi d'assentiment a pour objet de permettre la ratification de la Convention entre la Belgique et l'Ancienne République Yougoslave de Macédoine (ci-après: Macédoine), signée à Bruxelles le 6 juillet 2010.

La Convention a pour objectifs d'éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et de prévenir la fraude fiscale. Comme la plupart des conventions analogues conclues par la Belgique, la nouvelle Convention s'inspire largement du Modèle de convention de l'OCDE.

Les principales caractéristiques de la Convention sont les suivantes:

— Un chantier de construction ne constitue un établissement stable que lorsque sa durée dépasse 12 mois.

— La retenue à la source sur les dividendes est en règle générale limitée à 15 % du montant brut. Une exemption de retenue à la source est prévue lorsque le bénéficiaire effectif est une société qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins 12 mois, des actions qui représentent directement au moins 25 % du capital de la société distributrice. Lorsque le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 % du capital de la société distributrice, la retenue à la source est limitée à 5 % du montant brut des dividendes.

— La retenue à la source sur les intérêts est en règle générale limitée à 10 % du montant brut mais une exemption de retenue à la source est applicable aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit consenti par une entreprise à une autre entreprise, ainsi qu'aux intérêts payés à l'autre État contractant, ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou une entité publique de cet État.

— L'État de la source des redevances peut percevoir une retenue à la source limitée à 5 % du montant

— De privépensioenen (wettelijke en aanvullende) mogen worden belast in de Staat waaruit ze afkomstig zijn.

— De inkomsten (andere dan roerende inkomsten) die uit Macedonië afkomstig zijn, genieten in België belastingvrijstelling met progressievoorbehoud wanneer ze onderworpen zijn aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomen van toepassing is in Macedonië. De inkomsten die door een natuurlijke persoon worden verkregen, zijn evenwel slechts vrijgesteld wanneer ze daadwerkelijk aan de Macedonische belasting onderworpen zijn.

— Dividenden die een Belgische vennootschap verkrijgt van een Macedonische vennootschap zijn in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting onder de voorwaarden en binnen de grenzen van het DBI-stelsel; een uit Macedonië afkomstig dividend dat niet voldoet aan de belastingvoorwaarden waarin het DBI-stelsel voorziet, wordt niettemin vrijgesteld van de vennootschapsbelasting voor zover dat dividend voortkomt uit de actieve uitoefening door de uitkerende vennootschap van een daadwerkelijk nijverheids- of handelsbedrijf in Macedonië.

— Voor interest en royalty's wordt het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting toegekend overeenkomstig het intern recht.

— De Overeenkomst voorziet in het uitwisselen van inlichtingen tussen België en Macedonië, met inbegrip van inlichtingen die in het bezit zijn van banken en andere financiële instellingen.

— Tot slot bevat de Overeenkomst verscheidene antimisbruikbepalingen. Een algemene bepaling stelt dat de belastingverminderingen en -vrijstellingen waarin de Overeenkomst voorziet niet zullen gelden voor inkomsten die zijn betaald in verband met een kunstmatige constructie. Andere bepalingen zijn meer specifiek gericht tegen het oneigenlijk gebruik van Macedonische voorkeursregelingen.

— Les pensions privées (légalles et complémentaires) sont imposables dans l'État d'où elles proviennent.

— Les revenus (autres que les revenus mobiliers) provenant de Macédoine sont exemptés en Belgique sous réserve de progressivité lorsqu'ils sont soumis au régime fiscal normalement applicable à ce type de revenu en Macédoine. Les revenus perçus par une personne physique ne sont toutefois exemptés que lorsqu'ils sont effectivement soumis à l'impôt macédonien.

— Les dividendes qu'une société belge reçoit d'une société macédonienne sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique aux conditions et dans les limites du régime RDT; toutefois, un dividende provenant de Macédoine qui ne satisfait pas à la condition d'assujettissement prévue par le régime RDT est néanmoins exempté de l'impôt des sociétés dans la mesure où ce dividende est généré par une activité d'entreprise effective exercée activement en Macédoine par la société distributrice.

— En ce qui concerne les intérêts et redevances, la quotité forfaitaire d'impôt étranger est octroyée conformément au droit interne.

— La Convention prévoit l'échange de renseignements entre la Belgique et la Macédoine, y compris des informations qui sont en possession des banques et autres institutions financières.

— Enfin, la Convention contient diverses clauses anti-abus. Une disposition générale stipule que les réductions et exemptions d'impôts prévues par la Convention ne seront pas appliquées à des revenus payés en relation avec un montage artificiel. D'autres dispositions visent plus spécifiquement le recours abusif aux régimes préférentiels macédoniens.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De regering onderwerpt heden aan uw goedkeuring de Overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting en het Protocol, gedaan te Brussel op 6 juli 2010 (hierna genoemd “de Overeenkomst”).

Overeenkomstig de principiële beslissing die werd genomen door de Interministeriële conferentie “Buitenlands Beleid” van 20 januari 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter (Federale Staat/Gewesten/Gemeenschappen).

Het onderzoek van de technische bepalingen van deze Overeenkomst wordt voorafgegaan door een korte beschrijving van de algemene economische en politieke context waarin ze werd gesloten en van de Europese juridische context waarbinnen zij kan gesitueerd worden.

A. Algemene economische en politieke context

Algemeen

De onderhandelingen met het oog op het sluiten van de Overeenkomst werden in mei 2005 aangevat op verzoek van de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (hierna: Macedonië), dat zijn netwerk van Overeenkomsten met de lidstaten van de Europese Unie wenste te moderniseren. De Overeenkomst zal in de plaats komen van de Overeenkomst van 21 november 1980 tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië (hierna: “de huidige Overeenkomst”), die verder van toepassing blijft tussen België en Macedonië.

De voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië heeft een oppervlakte van 25 713 km² en heeft een bevolking van iets meer dan 2 100 000 inwoners. Met een bruto nationaal inkomen per inwoner van 4 690 US \$ (in 2012), wordt het in de Atlas van de Wereldbank ingedeeld bij de “upper middle income economies”. Landen met een laag en gemiddeld inkomen, dus ook Macedonië, worden door de Wereldbank doorgaans als ontwikkelingslanden beschouwd.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le gouvernement soumet aujourd’hui à votre assentiment la Convention entre le gouvernement belge et le gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d’impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, et le Protocole, faits à Bruxelles le 6 juillet 2010 (ci-après “la Convention”).

Conformément à la décision de principe prise par la Conférence interministérielle “Politique Etrangère” du 20 janvier 2011, il s’agit d’un traité à caractère mixte (État fédéral/Communautés/Régions).

L’analyse des dispositions techniques de cette Convention est précédée d’une brève description du contexte économique et politique général qui a entouré sa conclusion et du contexte juridique européen dans lequel elle s’inscrit.

A. Contexte économique et politique général

Généralités

Les négociations en vue de la conclusion de la Convention ont été entamées en mai 2005 à la demande de l’Ancienne République Yougoslave de Macédoine (ci-après: Macédoine), qui souhaitait moderniser son réseau de conventions avec les États membres de l’Union européenne. La Convention se substituera à la Convention du 21 novembre 1980 entre le Royaume de Belgique et la République socialiste fédérative de Yougoslavie (ci-après “la Convention actuelle”), qui continue à s’appliquer entre la Belgique et la Macédoine.

L’Ancienne République Yougoslave de Macédoine a une superficie de 25 713 km² et compte une population d’un peu plus de 2 100 000 habitants. Avec un revenu national brut par habitant de 4 690 US\$ (en 2012), elle est classée à l’atlas de la Banque Mondiale parmi les “upper middle income economies”. Les pays à revenu faible ou intermédiaire, et dès lors également la Macédoine, sont en principe considérés par la Banque mondiale comme des pays en développement.

In de afgelopen jaren heeft Macedonië aanzienlijke inspanningen geleverd om zijn economie te ontwikkelen¹. In het bijzonder het belastingstelsel werd hervormd teneinde een aantrekkelijker klimaat te creëren voor buitenlandse investeerders (zie hierna). Niettemin kent het land nog steeds een werkloosheidscijfer van meer dan 30 % en 25 % van de bevolking leeft in armoede. De dienstensector is goed voor ongeveer 60 % van het BBP van Macedonië, gevolgd door de industrie (iets minder dan 30 %) en de landbouw (ongeveer 12 %).

In 2011 bedroeg de Belgische uitvoer naar Macedonië 32,3 miljoen euro, terwijl de invoer in hetzelfde jaar 35,1 miljoen euro bedroeg. Tijdens de eerste helft van 2012 bedroeg de Belgische uitvoer naar Macedonië 48,5 miljoen euro, een stijging van 184,4 % ten opzichte van dezelfde periode in 2011, terwijl de invoer daalde met 60,4 % en nog slechts 8,6 miljoen euro bedroeg. De Belgische export bestaat voornamelijk uit machines en toestellen, chemische producten (geneesmiddelen, enz.) en transportmiddelen (vooral tractoren en motorvoertuigen voor het vervoer van personen). In oktober 2012 inventariseerde het exporteursbestand van het Agentschap voor buitenlandse handel 1 210 Belgische ondernemingen die uitvoerden naar Macedonië en 2 258 ondernemingen die belangstelling toonden voor die markt².

Macedonië op het internationaal toneel

Macedonië, dat sinds 1991 onafhankelijk is, werd lid van de VN in 1993. Het is ook lid van de Wereldhandelsorganisatie en van de Raad van Europa.

Macedonië is kandidaat om toe te treden tot de Europese Unie. Op 1 oktober 2009 heeft de Europese Commissie geadviseerd om te beginnen met de onderhandelingen voor de toetreding en sinds 29 maart 2012 worden er gesprekken op hoog niveau gevoerd met de Macedonische autoriteiten. De toetreding tot de EU is een prioriteit voor Macedonië, dat begonnen is met het doorvoeren van een reeks hervormingen van zijn rechtssysteem teneinde aan de criteria voor lidmaatschap te voldoen.

¹ De Wereldbank rangschikte Macedonië op de 3de plaats van de landen die in 2010/2011 het meeste hervormingen hebben doorgevoerd (<http://www.doingbusiness.org/reforms/top-reformers-2012>).

² Agentschap voor buitenlandse handel ([http://www.abh-ace.be/fr/binaries/Note-stat-Mac%C3%A9doine-octobre2012\(update\)_tcm449-207790.pdf](http://www.abh-ace.be/fr/binaries/Note-stat-Mac%C3%A9doine-octobre2012(update)_tcm449-207790.pdf)).

Au cours des dernières années, la Macédoine a entrepris d'importants efforts en vue de développer son économie¹. Le système fiscal a notamment été réformé afin d'offrir un climat plus attractif pour les investisseurs étrangers (voir ci-après). Néanmoins, le pays connaît encore un taux de chômage de plus de 30 % et 25 % de la population vit dans la pauvreté. Environ 60 % du PIB de la Macédoine est fourni par le secteur des services, suivi par l'industrie (un peu moins de 30 %) et l'agriculture (environ 12 %).

En 2011, les exportations belges à destination de la Macédoine se sont élevées à EUR 32,3 millions alors que les importations au cours de la même année se sont élevées à EUR 35,1 millions. Au cours du premier semestre 2012, les exportations belges à destination de la Macédoine se sont chiffrées à EUR 48,5 millions, soit un bond de 184,4 % par rapport à la même période en 2011 tandis que les importations chutaient de 60,4 % pour ne plus s'élever qu'à EUR 8,6 millions. Les exportations belges sont constituées principalement de machines et appareils, de produits chimiques (pharmaceutiques et autres) et de matériel de transport (essentiellement des tracteurs et des véhicules automobiles destinés au transport de personnes). En octobre 2012, le fichier des exportateurs de l'Agence pour le Commerce extérieur recensait 1 210 entreprises belges exportant vers la Macédoine et 2 258 entreprises manifestant un intérêt pour ce marché.²

La Macédoine sur la scène internationale

La Macédoine, indépendante depuis 1991, est devenue membre de l'ONU en 1993. Elle est également membre de l'Organisation mondiale du Commerce et du Conseil de l'Europe.

La Macédoine est candidate à l'adhésion à l'Union européenne. Le 1er octobre 2009, la Commission européenne a recommandé l'ouverture des négociations d'adhésion et, depuis le 29 mars 2012, un dialogue de haut niveau se poursuit avec les autorités macédoniennes. L'adhésion à l'UE constitue une priorité pour la Macédoine, qui a entamé une série de réformes de son système législatif afin de satisfaire aux critères d'adhésion.

¹ La Banque mondiale classait la Macédoine au 3ème rang des pays ayant effectué le plus de réformes en 2010/2011 (<http://www.doingbusiness.org/reforms/top-reformers-2012>).

² Agence pour le Commerce extérieur ([http://www.abh-ace.be/fr/binaries/Note-stat-Mac%C3%A9doine-octobre2012\(update\)_tcm449-207790.pdf](http://www.abh-ace.be/fr/binaries/Note-stat-Mac%C3%A9doine-octobre2012(update)_tcm449-207790.pdf)).

Bovendien is Macedonië sinds januari 2011 lid van het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen voor belastingdoeleinden. In het kader van de procedure van de collegiale toetsing ("peer review") die door dat Forum georganiseerd wordt om toezicht te houden op de effectieve uitvoering van de internationale norm inzake uitwisseling van inlichtingen werd op 26 oktober 2010 een rapport³ gepubliceerd dat concludeerde dat het wettelijk en reglementair kader dat door Macedonië werd opgezet over het algemeen beschouwd voldoet aan de criteria van de internationale norm. Dat rapport vermeldt met name dat Macedonië onlangs zijn anti-witwaswetgeving versterkt heeft teneinde enkele kritische bemerkingen te weerleggen die in 2008 door MONEYVAL⁴ geuit werden. voldoen. De concrete werking van dit juridische kader is het onderwerp van een tweede beoordelingsronde die in september 2013 begonnen is.

Belastingstelsel

Zoals hoger reeds aangegeven (zie Algemeen) werd het Macedonisch belastingstelsel in 2009 hervormd teneinde een aantrekkelijker klimaat te creëren voor buitenlandse investeerders.

De belasting naar het inkomen van natuurlijke personen wordt geheven tegen een eenvormig tarief van 10 %.

Bedrijven zijn onderworpen aan de winstbelasting. Die belasting wordt geheven tegen een tarief van 10 % ter zake van hun winst die wordt uitgekeerd aan natuurlijke personen (inwoners of niet-inwoners) en aan vennootschappen die niet-inwoner zijn, alsmede ter zake van sommige niet-afrekbare uitgaven.. Winst die wordt uitgekeerd aan vennootschappen die inwoner zijn van Macedonië en niet-uitgekeerde winst zijn niet aan de belasting onderworpen.

Inkomsten die worden betaald aan niet-inwoners door ondernemingen die inwoner zijn of door vaste inrichtingen van buitenlandse ondernemingen, worden over het algemeen onderworpen aan een bevrijdende bronbelasting van 10 % (tenzij anders bepaald in een overeenkomst voor het vermijden van dubbele belasting). Worden meer bepaald bedoeld, dividenden, interest en royalty's, inkomsten uit de verhuring van in Macedonië gelegen onroerende goederen, verzekeringspremies (of herverzekeringspremies) en de beloningen die worden betaald voor diensten van

Par ailleurs, depuis janvier 2011, la Macédoine est membre du Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements à des fins fiscales. Dans le cadre de la procédure d'examen par les pairs (peer review) organisé par ce Forum en vue de contrôler la mise en œuvre effective du standard international d'échange de renseignements, le rapport d'évaluation publié le 26 octobre 2010³ a conclu que, d'une manière générale, le cadre légal et réglementaire mis en place par la Macédoine satisfait aux critères du standard international. Ce rapport mentionne notamment que la Macédoine a récemment renforcé sa législation anti-blanchiment afin de répondre à certaines critiques émises en 2008 par MONEYVAL⁴. Le fonctionnement concret de ce cadre juridique fait l'objet d'une seconde phase d'examen, qui a été entamée en septembre 2013.

Système fiscal

Comme mentionné ci-avant (Voir Généralités), le système fiscal macédonien a été réformé en 2009 afin d'offrir un climat plus attractif pour les investisseurs étrangers.

L'impôt sur le revenu des personnes physiques est perçu à un taux uniforme de 10 %.

Les sociétés sont soumises à l'impôt sur les bénéfices. Cet impôt est perçu au taux de 10 % sur leurs bénéfices distribués à des personnes physiques (résidentes ou non-résidentes) et à des sociétés non-résidentes, ainsi que sur certaines dépenses non déductibles. Les bénéfices distribués à des sociétés résidentes de la Macédoine et les bénéfices non distribués ne sont pas soumis à l'impôt.

Les revenus payés à des non-résidents par des entreprises résidentes ou des établissements stables d'entreprises étrangères sont généralement soumis à une retenue à la source libératoire de 10 % (sauf si une convention préventive de la double imposition en dispose autrement). Sont notamment concernés les dividendes, intérêts et redevances, les revenus de location de biens immobiliers situés en Macédoine, les primes d'assurance (ou de réassurance), ainsi que les rémunérations payées pour des services de direction ou de conseil, des services financiers ou des services

³ Dit rapport werd gepubliceerd op de website van het Mondiaal Forum: <http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/MK#peerreview>.

⁴ Moneyval is een commissie van deskundigen die binnen de Raad van Europa werd opgericht om de maatregelen tegen het witwassen van kapitaal en het financieren van terrorisme te evalueren.

³ Ce rapport est publié sur le site du Forum Mondial: <http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/MK#peerreview>.

⁴ MONEYVAL est le Comité d'experts du Conseil de l'Europe sur l'évaluation des mesures de lutte contre le blanchiment des capitaux et le financement du terrorisme.

leidinggevende of raadgevende aard, voor financiële diensten of voor diensten die worden verleend op het gebied van telecommunicatie-of van wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling.

Een bijzondere regeling geldt voor “micro-ondernemingen”, dat wil zeggen ondernemingen waarvan de totale inkomsten niet meer bedragen dan 6 000 000 MKD (ongeveer 100 000 euro) en geen activiteit uitoefenen in de sector van het bankwezen, financiën, verzekeringen, entertainment en kansspelen. “Micro-ondernemingen” met een inkomen van minder dan 50 000 euro zijn niet onderworpen aan de winstbelasting, die met een inkomen tussen de 50 000 en de 100 000 euro kunnen er voor kiezen om belast te worden tegen het tarief van 1 % ter zake van hun totale inkomen van het voorgaande jaar.

Bedrijven (Macedonische of buitenlandse) die activiteiten uitoefenen in de “zones voor industriële en technologische ontwikkeling” zijn gedurende 10 jaar vrijgesteld van belasting op voorwaarde dat ze door de Macedonische autoriteiten goedgekeurd zijn en aan bepaalde voorwaarden voldoen. De in deze zones uitgeoefende activiteiten zijn met name activiteiten in verband met informatietechnologie (ontwikkeling van software, installatie van informaticamateriaal, ...), wetenschappelijk onderzoek of productiewerkzaamheden die gebaseerd zijn op nieuwe technologieën en voldoen aan hoge eisen wat het milieu betreft. Personen die in dergelijke zones investeren genieten ook andere stimuleringsmaatregelen zoals vrijstelling van BTW en douanerechten op grondstoffen, uitrusting, ...

Naast de hierboven beschreven belastingen naar het inkomen heft Macedonië een vermogensbelasting in hoofde van de eigenaars van in Macedonië gelegen onroerende goederen. Die belasting is zowel door natuurlijke personen als door vennootschappen (inwoners en niet-inwoners) verschuldigd. Het tarief ervan wordt vastgesteld door de gemeenten en varieert van 0,10 % tot 0,20 %.

De belangrijkste andere Macedonische belastingen zijn de BTW, de successie- en schenkingsrechten en de belasting op de overdracht van onroerende eigendommen.

Overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting

Sinds zijn onafhankelijkheid in 1991 heeft Macedonië dubbelbelastingverdragen gesloten met meer dan veertig landen, waarvan de meeste lidstaten zijn van de Europese Unie.

prestés dans le domaine de la télécommunication ou de la recherche scientifique et du développement.

Un régime spécial s'applique aux “micro-entreprises”, c'est-à-dire les sociétés dont le revenu total n'excède pas MKD 6 millions (environ EUR 100 000) et qui n'exercent pas d'activité dans le domaine bancaire, financier, de l'assurance, du divertissement ou des jeux. Les “micro-entreprises” dont le revenu est inférieur à EUR 50 000 ne sont pas soumises à l'impôt sur les bénéfices; celles dont le revenu est compris entre EUR 50 000 et EUR 100 000 peuvent choisir d'être imposées au taux de 1 % sur leur revenu total de l'année précédente.

Les entreprises (macédoniennes ou étrangères) qui exercent des activités dans les “zones de développement industriel et technologique” sont exemptées d'impôt pendant 10 ans, à condition d'être agréées par les autorités macédoniennes et de satisfaire à certaines conditions. Les activités exercées dans ces zones sont, notamment, des activités liées aux technologies de l'information (développement de logiciels, installation de matériel informatique,...), de la recherche scientifique ou des activités de production basées sur des technologies nouvelles et qui satisfont à un niveau élevé d'exigences environnementales. Les personnes qui investissent dans ces zones bénéficient également d'autres incitants comme des exemptions de TVA et de droits de douane sur les matières premières, équipements,....

Outre les impôts sur les revenus décrits ci-avant, la Macédoine perçoit un impôt sur la fortune à charge des propriétaires de biens immobiliers situés en Macédoine. Cet impôt est dû tant par les personnes physiques que par les sociétés (résidentes et non-résidentes). Le taux de cet impôt est fixé par les municipalités et varie de 0,10 % à 0,20 %.

Les principaux autres impôts macédoniens sont la TVA, les impôts sur les successions et les donations et l'impôt sur les transferts de propriété immobilière.

Conventions préventives de la double imposition

Depuis son indépendance en 1991, la Macédoine a conclu des conventions préventives de la double imposition avec plus de quarante pays, dont la plupart des États membres de l'Union européenne.

België is een van de zeldzame verdragspartners van Macedonië die de in 1980 gesloten Overeenkomst met het voormalige Joegoslavië nog niet door een nieuwe overeenkomst vervangen heeft.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat het Verdrag van 1980 niet in overeenstemming is met de internationale norm inzake de uitwisseling van inlichtingen en dat het Mondiaal Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen in zijn op 11 april 2013 gepubliceerde evaluatierapport⁵ België aanbevolen heeft om de overeenkomsten die het ondertekend heeft en die, net als de huidige Overeenkomst, in overeenstemming zijn met die norm, zo spoedig mogelijk te bekrachtigen.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Gemeenschap in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt. Bovendien hebben de door de Raad uitgevaardigde richtlijnen in principe enkel betrekking op de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten. De betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten worden nauwelijks beoogd.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de "spaarrichtlijn"). In het kader van die richtlijn, en om een kapitaalvlucht naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie te vermijden, heeft de Europese Commissie akkoorden gesloten met Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en Zwitserland die ertoe strekken dat die landen maatregelen invoeren van gelijke strekking als die welke zijn opgenomen in de richtlijn. Tezelfdertijd heeft elke lidstaat gelijksoortige akkoorden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland (de Kanaaleilanden, het Eiland Man en verscheidene gebieden in de Caraïben).

De "spaarrichtlijn" en de voornoemde akkoorden bestrijken echter maar een zeer beperkt deel van de werkingssfeer van de dubbelbelastingverdragen en

⁵ Peer Review Report Phase 2 – Implementation of the standard in practice (<http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>).

La Belgique est un des très rares partenaires conventionnels de la Macédoine à n'avoir pas encore remplacé la Convention de 1980 conclue avec l'ex-Yougoslavie par une nouvelle convention.

A cet égard, il convient de noter que la Convention de 1980 n'est pas conforme au standard international d'échange de renseignements et que, dans le rapport d'évaluation de la Belgique publié le 11 avril 2013⁵, le Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements a recommandé à la Belgique de ratifier au plus vite les accords qu'elle a signés et qui, comme la présente Convention, sont conformes à ce standard.

B. Contexte juridique européen

Les États membres ont conservé leurs compétences à l'égard des impôts directs, même si la Communauté européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités. En outre, les directives arrêtées par le Conseil n'intéressent, en principe, que les opérations entre résidents d'États membres différents. Les relations entre États membres et États tiers ne sont que peu concernées.

La directive 2003/48/CE du 3 juin 2003 concerne la fiscalité des revenus de l'épargne sous la forme de paiements d'intérêts (la directive "épargne"). Dans le cadre de cette directive et en vue d'éviter une fuite des capitaux vers les pays non membres de l'Union européenne, la Commission européenne a conclu des accords avec la Suisse, le Liechtenstein, Saint-Marin, Monaco et Andorre afin que ceux-ci adoptent des mesures équivalentes à celles figurant dans la directive. Parallèlement, chacun des États membres a conclu des accords semblables avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni et des Pays-Bas (îles anglo-normandes, île de Man et divers territoires des Caraïbes).

La directive "épargne" et les accords précités ne couvrent toutefois qu'une partie très limitée du champ d'application des conventions préventives de la double

⁵ Peer Review Report Phase 2 – Implementation of the standard in practice (<http://www.eoi-tax.org/jurisdictions/BE#p2>).

hun einddoel is fundamenteel verschillend. Ze hebben immers niet als doel om dubbele belasting te vermijden maar wel om er voor te zorgen dat de interest, die in een lidstaat wordt toegekend aan natuurlijke personen die hun woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk belast wordt volgens het intern recht van laatstgenoemde Staat. Die instrumenten zijn dus niet van aard om de bevoegdheid van de lidstaten inzake het sluiten van Overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting opnieuw aan de orde te stellen.

Bovendien regelt de nieuwe richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die nieuwe richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale gegevens.

Die nieuwe richtlijn bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land $\square$ voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat $\square$ doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

Tot slot heeft de Europese Commissie op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het “goed bestuur” in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). De Commissie vraagt meer bepaald dat de lidstaten in hun bilaterale betrekkingen zouden kiezen voor een werkwijze die overeenstemt met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid om overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te sluiten en om de

imposition et leur finalité est fondamentalement différente. En effet, ils visent non pas à prévenir la double imposition mais à garantir que les intérêts alloués dans un État membre à des personnes physiques qui ont leur résidence fiscale dans un autre État membre soient effectivement imposés selon le droit interne de ce dernier État. Ces instruments ne sont donc pas de nature à remettre en cause la compétence des États membres en ce qui concerne la conclusion de conventions préventives de la double imposition.

Par ailleurs, la nouvelle directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les États membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette nouvelle directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Cette nouvelle directive comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent, pour autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise, être transmises à d'autres États membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre État membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des États membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

Enfin, la Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les États membres devraient prendre pour promouvoir la “bonne gouvernance” dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). La Commission demande notamment aux États membres d'opter dans leurs relations bilatérales pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu

administratieve samenwerking in belastingzaken te versterken. Bovendien houden de bepalingen van deze Overeenkomst, die binnen het kader van die bevoegdheid gesloten werd, rekening met de verplichtingen die door voornoemde Europese richtlijnen aan België worden opgelegd en stemmen ze overeen met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Weerslag op sociaal-economisch vlak

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke weerslag deze Overeenkomst zal hebben op sociaal-economisch vlak. Ze heeft immers tot doel de economische betrekkingen tussen België en Macedonië te versterken. De nieuwe Overeenkomst wil tegelijk zorgen voor een beter klimaat voor Belgische investeerders in Macedonië en België aantrekkelijker maken voor investeerders uit Macedonië.

D. Technische bepalingen

Zoals de meeste overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting die België heeft gesloten, sluit ook het belastingverdrag met Macedonië aan bij het Modelverdrag van fiscale overeenkomst van de OESO (hierna "het OESO-Model" genoemd) en bij het Belgische standaardmodel.

De voornaamste of bijzondere bepalingen van de Overeenkomst worden hierna kort toegelicht.

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (artikel 2 en punt 2 van het Protocol en artikel 24)

De algemene werkingssfeer van de Overeenkomst omvat de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Voor Macedonië zijn de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is:

- de belasting naar het inkomen van natuurlijke personen;
- de winstbelasting; en
- de vermogensbelasting ("*property tax*");

(Voor meer detail aangaande die belastingen: zie Belastingstelsel onder punt A).

et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la présente Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées et sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique

Il est difficile d'évaluer précisément l'impact qu'aura la présente Convention sur le plan socio-économique. Cette Convention a en effet pour but de renforcer les relations économiques entre la Belgique et la Macédoine. La nouvelle Convention vise à la fois à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges en Macédoine et à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs macédoniens.

D. Dispositions techniques

Comme la plupart des conventions préventives de la double imposition conclues par la Belgique, la Convention avec la Macédoine est largement inspirée du Modèle de convention fiscale de l'OCDE (ci-après "le Modèle OCDE") et du Modèle standard belge de convention.

Les dispositions principales ou particulières de cette Convention sont brièvement commentées ci-après.

Impôts visés (Article 2 et point 2 du Protocole et article 24)

Le champ d'application général de la Convention comprend les impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

En Macédoine, les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont:

- l'impôt sur le revenu des personnes physiques;
- l'impôt sur les bénéfices; et
- l'impôt sur la fortune (*property tax*).

(Pour plus de détails concernant ces impôts, voir Section A, Système fiscal).

Voor België zijn de beoogde belastingen de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechts-personenbelasting en de belasting van niet-inwoners. In punt 2 van het Protocol wordt duidelijk gesteld dat ook de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen (zoals bijvoorbeeld de aanvullende crisisbelasting) beoogd worden.

Vermits de materiële werkingssfeer van de Overeenkomst van toepassing is op de belastingen die worden geheven ten behoeve van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke gemeenschappen, heeft de Overeenkomst een gemengd karakter.

Dat de Overeenkomst een gemengd karakter heeft werd evenwel pas besloten na de ondertekening ervan en als gevolg van een reeks adviezen die de Raad van State in 2010 heeft uitgebracht met betrekking tot gelijksoortige verdragen⁶. Rekening houdend met die adviezen werd de Overeenkomst voorgelegd aan de werkgroep “gemengde verdragen” die is bedoeld in artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regels voor het sluiten van gemengde verdragen (BS 17 december 1996). Het is op de vergadering van 26 oktober 2010 dat voornoemde werkgroep tot het besluit gekomen is dat de Overeenkomst een gemengd karakter had, beslissing die op 20 januari 2011 bevestigd werd door de Interministeriële conferentie “buitenlands beleid” (ICBB).

Gezien het feit dat de bepalingen inzake non-discriminatie (artikel 24) niet enkel de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen beogen maar uitgebreid worden tot belastingen van elke soort en benaming, heeft het gemengde karakter van de Overeenkomst betrekking op de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten (zie ook wat er hierna gezegd wordt over artikel 25 dat handelt over de uitwisseling van informatie).

⁶ Zie meer bepaald Advies 47 964/1 van 25 maart 2010 met betrekking tot het op 16 juli 2009 ondertekende Avenant bij de Belgisch-Luxemburgse Overeenkomst, Advies 48 019/1 van 13 april 2010 met betrekking tot het op 24 juni 2009 ondertekende Protocol bij de Belgisch-Australische Overeenkomst, Advies 48 020/1 van 13 april 2010 met betrekking tot het op 14 juli 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en San Marino, Advies 48 087/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 10 september 2009 ondertekende Protocol bij de Belgisch-Noorse Overeenkomst, Advies 48 088/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 16 juli 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en Singapore en Advies 48 089/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 24 juni 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en het Verenigd Koninkrijk.

En ce qui concerne la Belgique, les impôts visés sont l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales et l'impôt des non-résidents. Il est précisé au point 2 du Protocole que les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes (comme, par exemple, la contribution complémentaire de crise) sont également visés.

Etant donné que le champ d'application matériel de la Convention couvre les impôts perçus pour le compte des subdivisions politiques ou collectivités locales, la Convention a un caractère mixte.

Ce caractère mixte n'a toutefois été arrêté qu'après la signature de la Convention, suite à une série d'avis rendus en 2010 par le Conseil d'État concernant des traités analogues⁶. Compte tenu de ces avis, la Convention a été soumise au groupe de travail “traités mixtes” visé à l'article 3 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'État fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion de traités mixtes (MB 17 décembre 1996). Lors de sa réunion du 26 octobre 2010, ce groupe de travail a arrêté le caractère mixte de la Convention, décision qui a été confirmée par la Conférence interministérielle “politique étrangère” (CIPE) le 20 janvier 2011.

Compte tenu du fait que les dispositions relatives à la non-discrimination (article 24) ne visent pas seulement les impôts sur le revenu et sur la fortune mais sont étendues aux impôts de toute nature ou dénomination, le caractère mixte de la Convention concerne l'État fédéral, les Communautés et les Régions (voir également ce qui est dit ci-après concernant l'article 25, relatif à l'échange de renseignements).

⁶ Voir notamment: Avis 47 964/1 du 25 mars 2010 relatif à l'Avenant à la Convention belgo-luxembourgeoise signé le 16 juillet 2009, avis 48 019/1 du 13 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention belgo-australienne signé le 24 juin 2009, avis 48 020/1 du 13 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et Saint-Marin signé le 14 juillet 2009, avis 48 087/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention belgo-norvégienne signé le 10 septembre 2009, avis 48 088/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et Singapour signé le 16 juillet 2009 et avis 48 089/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et le Royaume-Uni signé le 24 juin 2009.

Algemene bepalingen (artikel 3)

De onder artikel 3 opgenomen definities komen overeen met die van het Belgische standaardmodel.

Wat België betreft, wordt de bevoegde autoriteit gedefinieerd als de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger. Gelet op het gemengde karakter van de nieuwe Overeenkomst (zie hierboven), zal het, naargelang het geval, gaan om de minister van Financiën van de federale regering en/of om zijn ambtsgeenoot van de regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap of (een) gemachtigde vertegenwoordiger(s) van de betrokken minister(s).

Hoewel de werkingssfeer van de Overeenkomst de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (Federaal, Gewest, Gemeenschap) zal de communicatie die met Macedonië wordt gevoerd aangaande de uitwisseling van inlichtingen via een enkel (centraal) contactpunt verlopen. De organisatie en concrete werking van dat contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus zijn het onderwerp van een samenwerkingsakkoord waarvan de inhoud momenteel uitgewerkt wordt. Dat samenwerkingsakkoord zal niet alleen betrekking hebben op de inlichtingen die worden uitgewisseld in het kader van een bilateraal verdrag of akkoord (een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting of een akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen), maar zal ook de uitwisseling van inlichtingen regelen die verloopt in het kader van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op fiscaal gebied alsmede in het kader van het multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

Vaste inrichting (artikel 5)

Dit artikel stemt volledig overeen met dat van het OESO-model. De plaats van uitvoering van een bouw- of constructie- of installatiewerkzaamheden is dus alleen een vaste inrichting wanneer de duur ervan meer dan twaalf maanden bedraagt.

Ondernemingswinst (artikel 7)

Artikel 7 is identiek aan het artikel dat tot en met de versie van 2008 voorkwam in het OESO-modelverdrag en dat opgenomen is in talrijke door België gesloten overeenkomsten die momenteel van kracht zijn.

Définitions générales (Article 3)

Les définitions reprises à l'article 3 correspondent à celles qui figurent dans le Modèle standard belge.

En ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente est définie comme étant le ministre des Finances ou son représentant autorisé. Etant donné le caractère mixte de la nouvelle Convention (voir ci-avant), il s'agira selon le cas du ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou de son collègue du gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou du (des) représentant(s) autorisé(s) du (des) ministre(s) concerné(s).

Bien que le champ d'application de la Convention s'étende aux impôts perçus pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Communautés et Régions), la communication avec la Macédoine, en ce qui concerne l'échange de renseignements, se fera via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés, font l'objet d'un accord de coopération dont le contenu est actuellement en cours d'élaboration. Cet accord de coopération portera non seulement sur les renseignements échangés dans le cadre d'un traité ou accord bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux) mais règlera également l'échange de renseignements dans le cadre de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Etablissement stable (article 5)

Cet article est entièrement conforme à celui du Modèle OCDE. Un chantier de construction ou de montage ne constitue dès lors un établissement stable que lorsque sa durée excède douze mois.

Bénéfices des entreprises (article 7)

L'article 7 est identique à celui qui figurait dans le Modèle OCDE jusques et y compris dans la version 2008, et qui figure de nombreuses conventions actuellement en vigueur de la Belgique.

Internationaal vervoer (artikel 8)

In zijn betrekkingen met landen die geen OESO-lidstaat zijn kiest België er doorgaans voor om in de Overeenkomst zelf duidelijke regels vast te leggen aangaande de werkzaamheden die gelijkgesteld zijn met internationaal vervoer. Het gaat meer bepaald om het verhuren met volledige uitrusting, bemanning en voorraden, van schepen of luchtvaartuigen, het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen indien die verhuring een bijkomstige activiteit is en het verhuren van laadkisten indien die verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer.

Het opnemen van bedoelde bepalingen, hetgeen in principe overeenkomt met wat wordt gezegd in de commentaar bij artikel 8 van het OESO-model, moet er met name voor zorgen dat de twee overeenkomstsluitende Staten de bepalingen inzake internationaal vervoer op identieke wijze zullen interpreteren.

Afhankelijke ondernemingen (artikel 9)

In tegenstelling tot de huidige Overeenkomst, neemt de Overeenkomst paragraaf 2 van het OESO-model over. Die bepaling heeft tot doel de economische dubbele belasting te vermijden die kan voortvloeien uit het feit dat een Staat de winst herzielt die een onderneming van die Staat heeft verkregen uit transacties met een verbonden onderneming die in een andere Staat gevestigd is door te bepalen dat die andere Staat een overeenkomstige aanpassing doorvoert van de belasting die hij heeft geheven van de winst die uit diezelfde transacties voortkomt.

Er wordt evenwel duidelijk gesteld dat die andere Staat dergelijke aanpassing slechts moet doorvoeren in de mate dat hij zulks passend acht. Bovendien stelt paragraaf 3, die op verzoek van België ingevoegd werd, dat geen enkele overeenkomstige aanpassing moet worden doorgevoerd wanneer de transacties in kwestie volgens een gerechtelijke beslissing als frauduleus beschouwd worden.

Dividenden (artikel 10)

Op grond van artikel 10, paragraaf 2, wordt de belasting in de bronstaat beperkt tot 5 % van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt. De dividenden worden evenwel volledig vrijgesteld in de bronstaat wanneer de vennootschap, op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald, gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste

Navigation maritime et aérienne (article 8)

Dans les relations avec des États non membres de l'OCDE, la Belgique préfère généralement fixer dans la Convention elle-même des règles claires concernant les activités assimilées au transport international. Il s'agit en particulier de la location de navires ou d'aéronefs tout armés et équipés, de la location coque nue, en tant qu'activité accessoire, de navires ou d'aéronefs et de la location de conteneurs pour autant qu'il s'agisse également d'une activité accessoire pour l'entreprise de transport international.

L'insertion des dispositions visées, qui correspondent en principe à ce qui figure dans les commentaires sur l'article 8 du Modèle OCDE, doit notamment garantir que les deux États contractants interpréteront les dispositions relatives au transport international de façon identique.

Entreprises associées (article 9)

A la différence de la Convention actuelle, la Convention reprend le paragraphe 2 du Modèle OCDE. Cette disposition vise à éviter la double imposition économique que pourrait entraîner le redressement par un État des bénéfices qu'une entreprise de cet État a tiré de transactions avec une entreprise associée établie dans l'autre État, en prévoyant que cet autre État procède à un ajustement corrélatif de l'impôt qu'il a perçu sur les bénéfices provenant des mêmes transactions.

Il est toutefois précisé que cet autre État ne doit procéder à un tel ajustement que dans la mesure où il l'estime approprié. En outre, le paragraphe 3 inséré à la demande de la Belgique stipule qu'aucun ajustement corrélatif ne doit être effectué lorsque les transactions en cause sont considérées comme frauduleuses en vertu d'une décision judiciaire.

Dividendes (article 10)

En vertu de l'article 10, paragraphe 2, l'imposition dans l'État de la source est limitée à 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 % du capital de la société distributrice. Les dividendes sont toutefois totalement exemptés dans l'État de la source si, au moment du paiement des dividendes, la société détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins

twalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 25 % van het kapitaal vertegenwoordigen van de vennootschap die de dividenden betaalt (de huidige Overeenkomst beperkt de inhouding aan de bron tot 10 % voor een onmiddellijke deelname van 25 %.)

In de andere gevallen wordt de belasting in de bronstaat beperkt tot 15 %, zoals dat reeds het geval is op grond van de huidige Overeenkomst.

Interest (artikel 11)

Als algemene regel geldt dat de belasting in de bronstaat niet hoger mag zijn dan 10 % van het brutobedrag van de interest (in plaats van 15 % zoals bepaald door de huidige Overeenkomst).

Paragraaf 3 voert evenwel een belastingvrijstelling in de bronstaat in voor:

— interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming aan een andere onderneming; en

— interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een openbare instelling van die Staat.

Royalty's (artikel 12 en punt 3 van het Protocol)

In afwijking van het in het OESO-model vastgelegde beginsel van uitsluitende belastingheffing in de woonstaat, zijn de royalty's belastbaar in de bronstaat tegen een beperkt tarief van 5 % van het brutobedrag van die royalty's (in plaats van 15 % zoals bepaald door de huidige Overeenkomst).

Net als in de huidige Overeenkomst vallen vergoedingen die zijn betaald voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting onder de definitie van royalty's. Het betreft hier een bijzondere bepaling die is ontleend aan het modelverdrag van de VN inzake dubbele belasting tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden, die ook voorkomt in een aanzienlijk aantal andere door België gesloten Overeenkomsten.

In punt 3 van het Protocol wordt daarentegen uitdrukkelijk gesteld dat vergoedingen voor het verlenen van technische bijstand en van technische diensten geen royalty's zijn maar wel ondernemingswinst, die onderworpen is aan de bepalingen van artikel 7. Dit is enkel een bevestiging van wat er aangaande deze paragraaf gezegd wordt in de commentaar bij artikel 12 van het OESO-model.

25 % du capital de la société qui paie les dividendes. (La Convention actuelle limite la retenue à la source à 10 % pour une participation directe de 25 %.)

Dans les autres cas, l'imposition dans l'État de la source est limitée à 15 %, comme c'est déjà le cas en vertu de la Convention actuelle.

Intérêts (article 11)

L'impôt dans l'État de la source ne peut, en règle générale s'élever à plus de 10 % du montant brut des intérêts (au lieu de 15 % en vertu de la Convention actuelle).

Le paragraphe 3 introduit toutefois une exemption d'impôt dans l'État de source pour:

— les intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti par une entreprise à une autre entreprise; et

— les intérêts payés à l'autre État contractant, à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou à une entité publique de cet État.

Redevances (article 12 et point 3 du Protocole)

Par dérogation au principe de l'imposition exclusive dans l'État de résidence prévu par le Modèle OCDE, les redevances sont imposables dans l'État de la source à un taux limité à 5 % de leur montant brut (au lieu de 15 % en vertu de la Convention actuelle).

Comme dans la Convention actuelle, les rémunérations payées pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un équipement industriel, commercial ou scientifique sont comprises dans la définition des redevances. Il s'agit d'une particularité empruntée au Modèle de Convention de l'ONU concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement, qui figure également dans bon nombre d'autres conventions conclues par la Belgique.

Par contre, il est expressément stipulé au point 3 du Protocole que les rémunérations d'assistance ou de services techniques ne constituent pas des redevances mais des bénéfices d'entreprises soumis aux règles de l'article 7. Ceci ne fait que confirmer ce qui est dit à ce sujet paragraphe dans les commentaires sur l'article 12 du Modèle OCDE.

Tantièmes (artikel 15)

Ter zake bepaalt het OESO-model enkel dat tantièmes en presentiegelden belast mogen worden in de woonstaat van de vennootschap die ze betaalt. Artikel 15 van de Overeenkomst sluit volledig aan bij het artikel van het Belgische standaardmodel, waarin aanvullende bepalingen zijn opgenomen waardoor rekening gehouden kan worden met sommige bijzonderheden van het Belgisch belastingrecht.

Op grond van die bepalingen zijn beloningen, niet zijnde tantièmes of presentiegelden, die een bedrijfsleider verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard, belastbaar overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 (Inkomsten uit een dienstbetrekking). Diezelfde regel geldt voor beloningen die zijn verkregen door vennoten in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de ander overeenkomstsluitende Staat ter zake van hun persoonlijke werkzaamheden in die vennootschap.

Privépensioenen (artikel 17)

In afwijking van de algemeen geldende regel van het OESO-model (uitsluitende belastingheffing ter zake van privépensioenen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de gerechtigde inwoner is), mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald ter zake van een bezoldigde betrekking die werd uitgeoefend in de privésector belast worden in de Staat waaruit ze afkomstig zijn. Deze bepaling is ook van toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald in uitvoering van de socialezekerheidswetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn socialezekerheidswetgeving voorziet.

Andere inkomsten (artikel 20)

De inkomsten die niet onder de andere artikelen van de Overeenkomst vallen zijn doorgaans enkel belastbaar in de woonstaat van de gerechtigde, hetgeen overeenstemt met het OESO-model. In afwijking van dat model, maar overeenkomstig het Belgisch standaardmodel, zullen dergelijke inkomsten, die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, in die Staat belastbaar zijn wanneer ze niet daadwerkelijk belast zijn in de in de woonstaat van de gerechtigde.

Tantièmes (article 15)

En la matière, le Modèle OCDE prévoit uniquement que les tantièmes et les jetons de présence sont imposables dans l'État de résidence de la société qui les paie. L'article 15 de la Convention a été entièrement aligné sur celui du Modèle standard belge, qui contient des dispositions complémentaires destinées à tenir compte de certaines particularités du droit fiscal belge.

En vertu de ces dispositions, les rémunérations ne consistant pas en tantièmes ou en jetons de présence, qu'un dirigeant de société reçoit d'une société qui est un résident d'un État contractant en raison de l'exercice d'activités journalières de direction ou de caractère technique, commercial ou financier, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14 (Revenus d'emploi). La même règle s'applique aux rémunérations que les associés d'une société autre qu'une société par actions qui est un résident de l'autre État contractant tirent de leur activité personnelle au sein de cette société.

Pensions privées (article 17)

Par dérogation à la règle générale du Modèle OCDE (imposition exclusive des pensions privées dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident), qui est reprise dans la Convention actuelle, les pensions et autres rémunérations similaires payées au titre d'un emploi salarié exercé dans le secteur privé sont imposables dans l'État d'où elles proviennent. Cette règle est également applicable aux pensions et autres rémunérations similaires payées en exécution de la législation sociale d'un État contractant, ou dans le cadre d'un régime général organisé par cet État pour compléter sa législation sociale.

Autres revenus (article 20)

En règle générale, les revenus non traités dans les autres articles de la Convention sont exclusivement imposables dans l'État de résidence du bénéficiaire, ce qui est conforme au Modèle OCDE. Toutefois, par dérogation à ce Modèle mais conformément au modèle standard belge, les revenus de l'espèce qui proviennent de l'autre État contractant seront imposables dans cet État lorsqu'ils ne sont pas effectivement imposés dans l'État de résidence du bénéficiaire.

Vermijden van dubbele belasting

In België (artikel 22, paragraaf 2 en punten 6, 7 en 8 van het Protocol)

a) Algemene regel: vrijstelling met progressievoorbehoud

Inkomsten uit Macedonische bron (niet zijnde dividenden, interest of *royalty's*) die in Macedonië belast zijn ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst, genieten in België belastingvrijstelling met progressievoorbehoud (artikel 22, paragraaf 2, a) en b), 2de lid). Punt 7 van het Protocol verduidelijkt dat een inkomen in Macedonië "belast" is wanneer het aldaar onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomen van toepassing is krachtens de Macedonische wetgeving. Een inkomen dat op grond van de Macedonische belastingwetgeving vrijgesteld is van de Macedonische belasting, zal dus beschouwd worden als zijnde belast in Macedonië (onder voorbehoud van de toepassing van de antimisbruikbepalingen die zijn vermeld onder punt f) hierna.

Wanneer de gerechtigde tot die inkomsten echter een natuurlijke persoon is, stelt België die inkomsten slechts vrij indien ze "daadwerkelijk belast" zijn in Macedonië, dit wil zeggen, indien ze in Macedonië aan de belasting onderworpen zijn zonder er als dusdanig een belastingvrijstelling te genieten (zie punt 6 van het Protocol). Met andere woorden, een inkomen dat op grond van de Macedonische belastingwetgeving vrijgesteld is van de Macedonische belasting, of niet door die wetgeving beoogd is, is niet daadwerkelijk belast⁷.

De vrijgestelde beroepsinkomsten zullen in aanmerking worden genomen voor het berekenen van de aanvullende gemeentebelasting (artikel 22, paragraaf 2, b), 1ste lid).

b) Voorkomen van dubbele belasting

Paragraaf 2, c) van artikel 22 stelt duidelijk dat de hierboven beschreven vrijstelling niet van toepassing is op inkomsten die worden verkregen door een inwoner van België indien Macedonië de bepalingen van de Overeenkomst op zulkdanige wijze toepast dat die inkomsten vrijgesteld zijn van belasting of dat het de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 of artikel 11, paragraaf 2 toepast om de belastingheffing van die inkomsten te beperken.

⁷ De interpretatie van de uitdrukkingen "belast" en "daadwerkelijk belast" is onderwerp van de administratieve circulaire AFZ nr. 4/2010 van 6 april 2010 (addendum bij de circulaire AOIF nr. Ci.R9.Div/577 956 van 11 mei 2006).

Elimination de la double imposition

En Belgique (article 22, paragraphe 2 et points 6, 7 et 8 du Protocole)

a) Règle générale: exemption sous réserve de progressivité

Les revenus de source macédonienne (autres que dividendes, intérêts ou redevances) qui sont imposés en Macédoine conformément aux dispositions de la Convention sont exemptés d'impôt en Belgique sous réserve de progressivité (article 22, paragraphe 2, a) et b), 2ème alinéa). Il est précisé au point 7 du Protocole qu'un revenu est "imposé" en Macédoine lorsqu'il y est soumis au régime fiscal qui lui est normalement applicable en vertu de la législation macédonienne. Un revenu exempté d'impôt macédonien en vertu de la législation fiscale macédonienne sera donc considéré comme imposé en Macédoine (sous réserve de l'application des dispositions anti-abus visées au point f) ci-après).

Toutefois, lorsque le bénéficiaire des revenus est une personne physique, la Belgique n'exemptera ces revenus que s'ils sont "effectivement imposés" en Macédoine, c'est-à-dire s'ils sont soumis à l'impôt en Macédoine sans y bénéficier d'une exemption en tant que tel (voir point 6 du Protocole). En d'autres termes, un revenu exempté d'impôt macédonien en vertu de la législation fiscale macédonienne, ou non visé par cette législation, n'est pas effectivement imposé.⁷

Les revenus professionnels exemptés seront pris en compte pour le calcul des additionnels communaux (article 22, paragraphe 2, b), 1er alinéa).

b) Prévention de la double exonération

Il est stipulé au paragraphe 2, c) de l'article 22 que l'exemption décrite ci-avant ne s'applique pas aux revenus perçus par un résident de Belgique si la Macédoine applique les dispositions de la Convention de manière telle que ces revenus sont exemptés d'impôt ou applique les dispositions de l'article 10, paragraphe 2 ou de l'article 11, paragraphe 2 pour limiter l'imposition de ces revenus.

⁷ L'interprétation des termes "imposé" et "effectivement imposé" a fait l'objet de la circulaire administrative AAF n°4/2010 du 06 avril 2010 (addendum à la circulaire AFER n°Ci.R9.Div/577 956 du 11 mai 2006).

Deze bepaling, die ontleend is aan het OESO-Model, heeft tot doel sommige gevallen van dubbele vrijstelling te voorkomen die voortvloeien uit het feit dat de bronstaat en de woonstaat eenzelfde feitelijke situatie of bepalingen van de Overeenkomst op verschillende wijze interpreteren. Indien de bronstaat bijvoorbeeld de mening toegedaan is dat een onderneming niet over een vaste inrichting beschikt op zijn grondgebied, terwijl de woonstaat van die onderneming beweert dat dit wel het geval is, zal de bronstaat oordelen dat de Overeenkomst hem niet toestaat om de winst van die onderneming te belasten terwijl de woonstaat van mening zal zijn dat die winst in overeenstemming met de Overeenkomst belast mag worden in de bronstaat en dat hij die winst dus moet vrijstellen.

Die redenering doet evenwel slechts ter zake wanneer de bepaling inzake het vermijden van dubbele belasting opgesteld is overeenkomstig artikel 23A, paragraaf 1 van het OESO-Model. Vermits er aan artikel 22, paragraaf 1, a) van deze Overeenkomst een “voorwaarde inzake het onderworpen zijn aan de belasting” werd toegevoegd (de inkomsten worden in België pas vrijgesteld wanneer ze “belast” of “daadwerkelijk belast” zijn in Macedonië), zal België in het hierboven aangehaalde voorbeeld het betrokken inkomen niet vrijstellen zodat subparagraaf c) geen uitwerking zal hebben.

c) Dividenden

Wanneer een vennootschap die inwoner is van België dividenden verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Macedonië, wordt het stelsel van de definitief belaste inkomsten (DBI) toegepast, onder de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald (artikel 22, paragraaf 2, d)).

Wanneer de Macedonische vennootschap die de dividenden betaalt, of de dividenden zelf, niet voldoen aan de belastingvoorwaarden waaraan de toekenning van het DBI-stelsel onderworpen is, kunnen die dividenden bovendien toch nog vrijgesteld worden van de Belgische vennootschapsbelasting, voor zover ze voortkomen uit de daadwerkelijke actieve uitoefening door de uitkerende vennootschap van een bedrijf in Macedonië (zie dienaangaande punt f) hierna). In dat geval is de vrijstelling van toepassing voor zover voldaan is aan de andere voorwaarden van het DBI-stelsel, en dit binnen de grenzen waarin de interne wetgeving voorziet (artikel 22, paragraaf 2, e)).

Cette disposition empruntée au Modèle OCDE vise à éviter certaines situations de double exonération résultant d'une interprétation différente par l'État de la source et par l'État de résidence d'une même situation factuelle ou des dispositions de la Convention. Si, par exemple, l'État de la source considère qu'une entreprise n'a pas d'établissement stable sur son territoire alors que l'État de résidence de cette entreprise estime que tel est le cas, l'État de la source estimera que la Convention ne lui permet pas d'imposer les bénéfices de cette entreprise, tandis que l'État de résidence considèrera que ces bénéfices sont imposables dans l'État de la source conformément à la Convention et qu'il doit dès lors les exempter.

Ce raisonnement n'est toutefois pertinent que lorsque la disposition relative à l'élimination de la double imposition est rédigée conformément à l'article 23A, paragraphe 1er du Modèle OCDE. Étant donné l'insertion à l'article 22, paragraphe 1er, a) de la présente Convention d'une "condition d'assujettissement" (les revenus ne sont exemptés en Belgique que s'ils sont "imposés" ou "effectivement imposés" en Macédoine), la Belgique dans l'exemple donné ci-avant, n'exemptera pas le revenu concerné de sorte que le sous-paragraphe c) restera sans effet.

c) Dividendes

Lorsqu'une société résidente de Belgique reçoit des dividendes d'une société résidente de Macédoine, le régime des revenus définitivement taxés (RDT) s'applique dans les conditions et limites prévues par la législation belge (article 22, paragraphe 2, d)).

En outre, lorsque la société macédonienne distributrice des dividendes, ou les dividendes eux-mêmes, ne répondent pas aux conditions de taxation auxquelles est subordonné l'octroi du régime RDT, les dividendes peuvent néanmoins être exemptés de l'impôt des sociétés belge dans la mesure où ils sont générés par une activité d'entreprise effective que la société distributrice exerce activement en Macédoine (voir à cet égard le point f) ci-après). Dans ce cas, l'exemption s'applique pour autant que les autres conditions du régime RDT soient remplies et ce, dans les limites prévues par le droit interne (article 22, paragraphe 2, e)).

d) Interest en *royalty's*

Voor interest en *royalty's* wordt het forfaitair gedeelte van buitenlandse belasting (FBB) toegekend, onder de voorwaarden en binnen de grenzen waarin de Belgische interne wetgeving voorziet (artikel 22, paragraaf 2, f)).

e) Aftrek van buitenlandse verliezen

De nieuwe Overeenkomst bevat de gewone bepaling tot het vermijden van de dubbele aftrek van verliezen die worden geleden door buitenlandse vaste inrichtingen (artikel 22, paragraaf 2, g)).

f) Antimisbruikbepalingen

Rekening houdend met het aantrekkelijk belastingstelsel van Macedonië werden antimisbruikbepalingen ingebouwd in artikel 8 van het Protocol.

1° Wanneer een vennootschap die inwoner is van België inkomsten verkrijgt die in Macedonië vrijgesteld zijn van belasting ingevolge het stelsel dat van toepassing is op de zones voor technologische en industriële ontwikkeling (zie punt A, Belastingstelsel), worden die inkomsten enkel beschouwd als zijnde belast – en moet België die inkomsten slechts vrijstellen – wanneer ze voortkomen uit de actieve uitoefening van een nijverheids- of handelsbedrijf in Macedonië.

2° Inkomsten die door een vennootschap die inwoner is van België verkregen worden uit financiële activiteiten, holdingactiviteiten of dienstverlenende activiteiten, die in Macedonië worden uitgeoefend en die aldaar belastingvrijstelling genieten, worden, niettegenstaande de hierboven uiteengezette substantievoorwaarde, voor de toepassing van artikel 22, paragraaf 2, a) beschouwd als zijnde “belast in Macedonië” – en derhalve vrijgesteld van vennootschapsbelasting in België – op voorwaarde dat die inkomsten geen bestanddelen omvatten die in mindering werden gebracht van in België belastbare inkomsten. Dezelfde regel geldt voor dividenden die worden betaald uit winst die is uit diezelfde activiteiten verkregen is en eveneens van belasting vrijgesteld is in Macedonië.

3° De inkomsten (met inbegrip van de dividenden) die een inwoner van België verkrijgt kunnen niet de belastingvrijstellingen genieten waarin artikel 22, paragrafen a) en e) voorzien indien de werkzaamheden of investeringen van die inwoner in Macedonië als voornaamste doel hebben om ten onrechte de voordelen van die bepalingen te genieten, dit wil zeggen indien die werkzaamheden of investeringen niet beantwoorden aan rechtmatige behoeften van financiële of economische aard en ze niet gerechtvaardigd worden door fiscale redenen.

d) Intérêts et redevances

En ce qui concerne les intérêts et redevances, la quotité forfaitaire d'impôt étranger (QFIE) est octroyée aux conditions et dans les limites prévues par la législation interne belge (article 22, paragraphe 2, f)).

e) Déduction des pertes étrangères

La nouvelle Convention contient la disposition habituelle destinée à prévenir la double déduction des pertes des établissements stables étrangers (article 22, paragraphe 2, g)).

f) Dispositions anti-abus

Compte tenu du système fiscal attractif de la Macédoine, des dispositions anti-abus ont été insérées au point 8 du Protocole.

1° Lorsque des revenus perçus par une société résidente de Belgique sont exemptés d'impôt en Macédoine dans le cadre du régime applicable aux zones de développement technologique et industriel (voir section A, Système fiscal), ces revenus ne seront considérés comme imposés – et la Belgique ne devra dès lors les exempter – que s'ils sont tirés de l'exercice actif d'une activité d'entreprise en Macédoine.

2° Nonobstant la condition de substance énoncée ci-avant, les revenus qu'une société résidente de Belgique tire d'activités financières, de holding ou de services exercées en Macédoine et qui y seraient exemptés d'impôt seront néanmoins considérés comme “imposés en Macédoine” pour l'application de l'article 22, paragraphe 2, a) – et dès lors exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique – à condition que ces revenus ne comprennent pas d'éléments qui ont été portés en déduction de revenus imposables en Belgique. La même règle est applicable aux dividendes payés à partir de bénéfices tirés des mêmes activités et également exemptés d'impôt en Macédoine.

3° Les revenus (y compris les dividendes) perçus par un résident de Belgique ne bénéficieront pas des exemptions d'impôt prévues à l'article 22, paragraphe 2, a) et e) si les activités ou les investissements de ce résident en Macédoine ont pour principal objectif de bénéficier abusivement de ces dispositions, c'est-à-dire lorsque ces activités ou investissements ne répondent pas à des besoins légitimes de caractère financier ou économique et sont justifiés par des motifs fiscaux.

Zoals uitdrukkelijk bepaald in punt 8, c) van het Protocol, beoogt deze laatste maatregel met name (en niet uitsluitend) het geval waarbij een onderneming gedurende een beperkte periode vrijstelling van de Macedonische winstbelasting kan genieten (bijvoorbeeld op grond van de wetgeving aangaande de zones voor technologische en industriële ontwikkeling) en de activiteiten ter zake waarvan die vrijstelling wordt verleend, ofwel vóór ofwel na het verstrijken van die vrijstellingsperiode overgenomen worden door een afhankelijke onderneming met als doel een nieuwe vrijstellingsperiode te kunnen genieten.

Er werd trouwens een antimisbruikclausule ingevoegd in artikel 26 van de Overeenkomst (zie verder).

In Macedonië (artikel 22, paragraaf 1)

Macedonië past de gewone verrekeningsmethode toe, dit wil zeggen dat de Belgische belasting die geheven wordt van de inkomsten van een inwoner van Macedonië verminderd wordt met de Macedonische belasting die betrekking heeft op diezelfde inkomsten, zonder dat het in mindering gebrachte bedrag het bedrag van laatstgenoemde belasting mag overschrijden.

Uitwisseling van inlichtingen (artikel 25)

Artikel 25 is zo goed als identiek aan de laatste versie van artikel 26 van het OESO-Model, dat door de Raad van de OESO werd aangenomen op 17 juli 2012⁸.

Paragraaf 1 van artikel 25 maakt het voortaan mogelijk om inlichtingen uit te wisselen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing van de Overeenkomst zelf of van de interne wetgeving met betrekking op de belastingen die door beide Staten worden geheven.

Het begrip “inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn” vervangt het begrip “inlichtingen die noodzakelijk zijn” voor de toepassing van de belastingwetgeving. De bedoeling van deze wijziging is een zo ruim mogelijke uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken te garanderen, daarbij duidelijk aangevend dat het de overeenkomstsluitende Staten niet toegestaan is om te gaan “hengelen” naar inlichtingen of om te vragen om inlichtingen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de belastingzaken van een welbepaalde belastingplichtige. Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen slechts kan worden vastgesteld nadat de verzoekende partij deze heeft ontvangen, is overigens geen voldoende reden om de aangezochte Staat te ontslaan van de plicht om

⁸ https://www.oecd.org/fr/ctp/echange-de-renseignements-fiscaux/120718_Article %2026-FR.pdf.

Comme expressément indiqué au point 8, c) du Protocole, cette dernière mesure vise, notamment (et non exclusivement), le cas où une exemption d’impôt macédonien sur les bénéfices est accordée pour une période limitée à une entreprise (par exemple, en vertu de la législation sur les zones de développement technologique et industriel) et où, avant ou après l’expiration de la période d’exemption, les activités au titre desquelles cette exemption est accordée sont reprises par une entreprise associée afin de bénéficier d’une nouvelle période d’exemption.

Une clause générale anti-abus a par ailleurs été insérée à l’article 26 de la Convention (voir ci-après).

En Macédoine (article 22, paragraphe 1)

La Macédoine applique la méthode de l’imputation ordinaire, c’est-à-dire que l’impôt belge perçu sur les revenus d’un résident de la Macédoine est imputé sur l’impôt macédonien afférent aux mêmes revenus, sans que le montant imputé puisse excéder le montant de l’impôt macédonien afférent aux revenus concernés.

Echange de renseignements (article 25)

L’article 25 est pratiquement identique à la dernière version de l’article 26 du Modèle OCDE, qui a été adoptée par le Conseil de l’OCDE le 17 juillet 2012⁸.

Le paragraphe 1er de l’article 25 permettra dorénavant d’échanger les renseignements vraisemblablement pertinents pour l’application de la Convention elle-même ou de la législation interne relative aux impôts perçus par les deux États.

La notion de “renseignements vraisemblablement pertinents” remplace la notion de “renseignements nécessaires” pour appliquer la législation fiscale. Cette modification vise à assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu’il n’est pas loisible aux États contractants d’aller à la “pêche” aux renseignements ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu’ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d’un contribuable déterminé. Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne peut être déterminée qu’après que la partie requérante les ait reçus ne constitue pas une raison suffisante pour que l’État requis soit dispensé de l’obligation de fournir ces renseignements. Il suffit généralement que des motifs

⁸ https://www.oecd.org/fr/ctp/echange-de-renseignements-fiscaux/120718_Article %2026-FR.pdf.

die inlichtingen te verstrekken. Meestal volstaat het dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die inlichtingen relevant zijn voor de vaststelling, de vestiging, de toepassing of de invordering van een belasting die door de nieuwe Overeenkomst wordt beoogd.

Wat de belastingen betreft waarop de Overeenkomst van toepassing is wijkt paragraaf 1 van artikel 25 enigszins af van die van het OESO-model. Hij omvat “de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten”. terwijl er in het OESO-model sprake is van “belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan”.

Omwille van dat verschil was de Belgische federale regering van mening dat enkel de belastingen betrokken waren die door de overeenkomstsluitende Staten voor eigen rekening en ten behoeve van hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen geheven worden. Aldus zouden de gewestbelastingen voor dewelke de Belgische Federale Staat instaat voor de dienst onder het toepassingsgebied gevallen zijn, terwijl de belastingen die door de Gewesten en Gemeenschappen zelf worden geheven buiten de werkingssfeer van de Overeenkomst zouden gebleven zijn.

In dat opzicht behoorde het sluiten van de nieuwe Overeenkomst tot de uitsluitende bevoegdheid van de Federale Staat België. De gefedereerde entiteiten werden dus niet betrokken bij de onderhandelingen. Evenzo werd de nieuwe Overeenkomst enkel door een vertegenwoordiger van de regering van de Federale Staat ondertekend.

Terwijl hij binnen de grenzen van zijn uitsluitende bevoegdheid probeerde te blijven, wenste de Federale Staat dat de nieuwe Overeenkomst zo vlug mogelijk in werking zou treden. Maar het sluiten van een gemengd verdrag vraagt gevoelig meer tijd dan het sluiten van een verdrag dat onder de uitsluitende bevoegdheid van één entiteit valt.

sérieux permettent de penser que ces renseignements sont pertinents en vue de déterminer, établir, appliquer ou percevoir un impôt visé par la nouvelle Convention.

En ce qui concerne les impôts visés, le paragraphe 1er de l'article 25 diffère quelque peu de celle du Modèle OCDE. Il couvre les “impôts de toute nature ou dénomination perçus par ou pour le compte des États contractants” alors que le Modèle OCDE fait référence aux “impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales”.

Ainsi, le gouvernement fédéral belge estimait que ne seraient couverts que les impôts perçus par les États contractants pour leur propre compte et pour le compte de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales. Les impôts régionaux dont le service est assuré par l'État fédéral belge auraient donc été couverts, alors que les impôts perçus par les Régions et les Communautés elles-mêmes seraient demeurés en dehors du champ d'application de la Convention.

Dans cette optique, la conclusion de la nouvelle Convention relevait de la compétence exclusive de l'État fédéral belge. Les entités fédérées n'ont dès lors pas été associées à la négociation. De même, la nouvelle Convention n'a été signée que par un représentant du gouvernement de l'État fédéral.

En cherchant à demeurer dans les limites de sa compétence exclusive, l'État fédéral souhaitait que la nouvelle Convention entre en vigueur le plus tôt possible.

De reden hiervoor dient gezocht in de vereisten die gesteld worden door de regeling die werd ingevoerd door het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen (*BS* van 17 december 1996)⁹.

In de loop van het jaar 2010 werden echter verscheidene soortgelijke verdragen die, wat de beoogde belastingen betreft, op dezelfde manier geformuleerd zijn als dit Protocol, voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Die heeft geoordeeld dat de betrokken verdragen gemengde verdragen zijn die ook betrekking hebben op de belastingen van de gefedereerde entiteiten.

Rekening houdende met die adviezen van de Raad van State werd de nieuwe Overeenkomst voorgelegd aan de in artikel 3 van het bovenvermelde Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 bedoelde werkgroep “gemengde verdragen”. Die werkgroep heeft op zijn vergadering van 26 oktober 2010 het gemengd karakter (Federale Staat/Gemeenschappen/Gewesten) van het Protocol vastgelegd. Dit voorstel van beslissing werd op 20 januari 2011 door de Interministeriële Conferentie “Buitenlands Beleid” goedgekeurd na een schriftelijke procedure.

Wat België betreft, beoogt het nieuwe artikel 25 dus in principe alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de Federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven.

De nieuwe paragraaf 5, die identiek is aan paragraaf 5 van het OESO-model, verbiedt de overeenkomstsluitende Staten om zich te verschuilen achter een eventueel bankgeheim om te weigeren inlichtingen uit te wisselen die in het bezit zijn van een bank, een financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, of omdat die inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.

⁹ De redenering die de federale regering van België ertoe gebracht heeft om de gefedereerde entiteiten niet te betrekken bij het sluiten van verdragen zoals deze Overeenkomst met Macedonië, wordt meer in detail uiteengezet in de memorie van toelichting bij het Wetsontwerp houdende instemming met het Tweede Protocol, gedaan te Parijs op 24 juni 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en Australië tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, ondertekend te Canberra op 13 oktober 1977, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Canberra op 20 maart 1984, en tot aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voormeld Tweede Protocol (Wetgevingsstuk nr. 5-962/1, blz. 10-13).

Or, la conclusion d'un traité mixte nécessite sensiblement plus de temps que celle d'un traité relevant de la compétence exclusive d'une seule entité en raison des exigences du dispositif mis en place par l'Accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'État fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion de traités mixtes (*MB* 17 décembre 1996)⁹.

Toutefois, dans le courant de l'année 2010, plusieurs traités analogues reprenant, en ce qui concerne les impôts visés, la même formulation que la nouvelle Convention ont été soumis pour avis au Conseil d'État. Celui-ci a estimé que ces traités constituent des traités mixtes, qui couvrent également les impôts des entités fédérées.

Compte tenu de ces avis du Conseil d'État, la nouvelle Convention a été soumise au groupe de travail “traités mixtes” visé à l'article 3 de l'Accord de coopération du 8 mars 1994 précité. Ce groupe de travail a arrêté le caractère mixte (État fédéral/ Communautés/ Régions) de la nouvelle Convention lors de sa réunion du 26 octobre 2010. Cette proposition de décision a été entérinée le 20 janvier 2011 par la Conférence Interministérielle de la “Politique étrangère” après une procédure écrite.

En ce qui concerne la Belgique, le nouvel article 25 vise donc, en principe, tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, perçus par l'État fédéral et les autres niveaux de pouvoir.

Le nouveau paragraphe 5, identique à celui du Modèle OCDE, interdit aux États contractants de se retrancher derrière un éventuel secret bancaire pour refuser d'échanger des renseignements détenus par une banque, un établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

⁹ Le raisonnement qui a amené le gouvernement fédéral belge à ne pas impliquer les entités fédérées dans la conclusion de traités tels que la présente Convention avec la Macédoine a fait l'objet d'un développement plus détaillé, notamment, dans l'exposé des motifs du Projet de loi portant assentiment au Second Protocole, fait à Paris le 24 juin 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et l'Australie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu signée à Canberra le 13 octobre 1977, telle que modifiée par le Protocole signé à Canberra le 20 mars 1984, et adaptant la législation fiscale belge à certaines dispositions dudit Second Protocole (Document législatif n° 5-962/1, pp. 10-13).

In verscheidene adviezen die hij over soortgelijke akkoorden heeft uitgebracht, heeft de Raad van State gewezen op twee onvolkomenheden met betrekking tot het taalgebruik. Die onvolkomenheden zijn te vinden in de Nederlandse en de Franse versies van paragraaf 5 van het nieuwe artikel inzake uitwisseling van inlichtingen dat door die akkoorden wordt ingevoerd en betreffen de vertaling van de uitdrukkingen “*person acting in (...) a fiduciary capacity*” en “*ownership interests in a person*”, die voorkomen in de Engelse versie van deze Overeenkomst. Het kan dus nuttig zijn om duidelijk te stellen dat het voor de interpretatie van voormelde uitdrukkingen aangewezen is om zich te richten op de OESO-commentaar bij artikel 26 van het modelverdrag (nrs. 19.10 en volgende)¹⁰.

Invorderingsbijstand

De Macedonische delegatie heeft geweigerd om een clause inzake invorderingsbijstand in de Overeenkomst op te nemen. Er wordt opgemerkt dat bijna geen enkele van de door Macedonië gesloten Overeenkomsten dat soort clause bevat. Het OESO-model kent de Staten trouwens uitdrukkelijk het recht toe om niet te voorzien in dergelijke bijstand.

Beperking van de voordelen (artikel 26)

Artikel 26 bevat een algemene antimisbruikbepaling die de overeenkomstsluitende Staten de mogelijkheid biedt om elke door de Overeenkomst voorziene belastingvrijstelling of -vermindering te weigeren wanneer de betrokken inkomsten betaald werden in verband met een kunstmatige constructie.

Het begrip “substantie” speelt een steeds belangrijker rol bij de toepassing van de internationale regels inzake fiscaliteit. Binnen die context verwijst het Hof van Justitie van de Europese Unie naar het begrip “volstrekt kunstmatige constructie” wanneer het van oordeel is dat een lidstaat het recht heeft om een belastingplichtige het genot van een fiscaal voordeel te ontfangen. Krachtens die rechtspraak mag de belastingplichtige kiezen welke juridische structuur hij wenst op te richten zolang die structuur maar beantwoordt aan een economische werkelijkheid; enkel het oprichten van een kunstmatige juridische structuur wordt gesanctioneerd.

¹⁰ Deze opmerkingen van de Raad van State zijn op gedetailleerde wijze uiteengezet in de memorie van toelichting bij het Wetsontwerp houdende instemming met het Avenant, gedaan te Brussel op 7 juli 2009, bij de Overeenkomst tussen België en Frankrijk tot voorkoming van dubbele belasting en tot regeling van wederzijdse administratieve en juridische bijstand inzake inkomstenbelastingen, ondertekend te Brussel op 10 maart 1964 en gewijzigd door het Avenant van 15 februari 1971 en van 8 februari 1999 (Wetgevingsstuk nr. 5-967/1, blz. 15).

Dans plusieurs avis concernant des accords analogues, le Conseil d'État a attiré l'attention sur deux imperfections linguistiques dans les versions néerlandaise et française du paragraphe 5 du nouvel article relatif à l'échange de renseignements introduit par ces accords. Ces imperfections ont trait à la traduction des expressions “*person acting in (...) a fiduciary capacity*” et “*ownership interests in a person*”, qui figurent dans la version anglaise de la présente Convention. Il est dès lors utile de préciser que, pour l'interprétation des expressions précitées, il convient de suivre les commentaires OCDE sur l'article 26 du Modèle de convention (n° 19.10 et suivants)¹⁰.

Assistance au recouvrement

La délégation macédonienne a refusé d'inclure une clause d'assistance au recouvrement dans la Convention. On notera que pratiquement aucune des conventions conclues par la Macédoine ne contient ce type de clause. Le Modèle OCDE reconnaît d'ailleurs expressément aux États la faculté de ne pas prévoir une telle assistance.

Limitation des avantages (Article 26)

L'article 26 contient une disposition générale anti-abus qui permet aux États contractants de refuser toute exemption ou réduction d'impôt prévue par la Convention lorsque les revenus concernés sont payés en relation avec un montage artificiel.

La notion de substance prend une place de plus en plus importante dans l'application des règles de fiscalité internationale. Dans ce contexte, la Cour de justice de l'Union européenne se réfère à la notion de “montage purement artificiel” lorsqu'elle considère qu'un État membre est en droit de priver un contribuable du bénéfice d'un avantage fiscal. En vertu de cette jurisprudence, le contribuable a le choix de la structure juridique qu'il met en place à partir du moment où elle correspond à une réalité économique; seule la création d'une structure juridique artificielle est sanctionnée.

¹⁰ Ces remarques du Conseil d'État sont commentées en détail dans l'exposé des motifs du Projet de loi portant assentiment à l'Avenant, fait à Bruxelles le 7 juillet 2009, à la Convention entre la Belgique et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative et juridique réciproque en matière d'impôts sur les revenus signée à Bruxelles le 10 mars 1964 et modifiée par les avenants du 15 février 1971 et du 8 février 1999 (Document législatif n° 5-967/1, p.15).

Alhoewel ze geen rechtskracht heeft zet de resolutie van 8 juni 2010 van de Europese Unie inzake de coördinatie van de regels betreffende de gecontroleerde buitenlandse vennootschappen en de onderkapitalisatie binnen de Europese Unie toch de criteria uiteen die het mogelijk maken om een kunstmatige constructie te herkennen voor de toepassing van die regels. Die resolutie heeft de verdienste dat ze de rechtspraak van het Hof van Justitie verduidelijkt en dat ze de taak van de nationale administraties vergemakkelijkt bij het beoordelen van wat wel of niet een kunstmatige constructie is. Indien we sommige factoren in aanmerking nemen waarmee binnen dat kader rekening wordt gehouden kan met name op grond van volgende gegevens besloten worden dat de voordelen van de Overeenkomst ten onrechte toegekend werden op grond van een kunstmatige constructie:

— de toekenning van de inkomsten ter zake waarvan de voordelen worden verleend wordt niet gedragen door een voldoende aantal geldige redenen van economische of commerciële aard en biedt dus geen weergave van de economische werkelijkheid;

— de vennootschap waaraan de voordelen van de Overeenkomst worden toegekend komt niet wezenlijk overeen met een reële vestiging die tot doel heeft daadwerkelijk economische activiteiten uit te oefenen;

— er is geen evenredig verband tussen de activiteiten die door die vennootschap schijnbaar worden uitgeoefend en de mate waarin die vennootschap fysiek bestaat onder de vorm van gebouwen, personeel en uitrusting;

— er worden voordelen van de Overeenkomst toegekend aan één of meer personen als gevolg van één of meer akkoorden die met geen enkele economische werkelijkheid overeenstemmen, die slechts een gering of zelfs helemaal geen commercieel doel dienen of die schadelijk zouden kunnen zijn voor de commerciële belangen van de partijen bij het akkoord of bij de akkoorden in hun geheel.

De tweede zin van artikel 26 verduidelijkt dat een regeling niet als kunstmatig beschouwd wordt wanneer ze beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften en opgezet is op grond van geldige economische motieven.

Inwerkingtreding (artikel 28)

Eens de Overeenkomst in werking treedt, is ze van toepassing:

La résolution du Conseil de l'Union européenne du 8 juin 2010 sur la coordination des règles relatives aux sociétés étrangères contrôlées et à la sous-capitalisation au sein de l'Union européenne, bien que n'ayant pas de portée juridique, énonce des critères permettant de caractériser un montage artificiel pour l'application de ces règles. Cette résolution a le mérite d'éclairer la jurisprudence de la Cour de justice et de faciliter l'appréciation par les administrations nationales de ce qui constitue un montage artificiel. Si l'on prend en considération certains des éléments pris en compte dans ce contexte, les éléments suivants peuvent notamment permettre de conclure que des avantages conventionnels sont obtenus abusivement en raison d'un montage artificiel:

— l'attribution des revenus au titre desquels les avantages sont accordés ne repose pas sur un nombre suffisant de raisons économiques ou commerciales valables et ne reflète donc pas la réalité économique;

— la société à laquelle les avantages conventionnels sont accordés ne correspond pas pour l'essentiel à une implantation réelle ayant pour objet l'exercice d'activités économiques effectives;

— il n'existe pas de corrélation proportionnée entre les activités apparemment exercées par cette société et la mesure dans laquelle celle-ci existe physiquement, sous la forme de locaux, de personnel et d'équipements;

— des avantages conventionnels sont accordés à une ou plusieurs personnes comme suite à un ou plusieurs accords qui ne correspondent à aucune réalité économique, qui ne servent que peu, voire aucun objectif commercial, ou qui pourraient être préjudiciables aux intérêts commerciaux des parties à l'accord ou aux accords dans leur ensemble.

— La seconde phrase de l'article 26 précise qu'un arrangement n'est pas considéré comme artificiel lorsqu'il répond à des besoins légitimes de caractère financier ou économique et est mis en place pour des motifs économiques valables.

Entrée en vigueur (article 28)

Une fois en vigueur, la Convention s'appliquera:

— op de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking treedt;

— met betrekking tot andere belastingen geheven naar de inkomsten, op inkomsten die zijn verkregen tijdens elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;

— op andere belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

*
* *

De regering is van mening dat de Overeenkomst die u ter goedkeuring worden voorgelegd een bevredigende oplossing bieden voor de problemen inzake dubbele belasting die tussen België en Macedonië bestaan of die in de toekomst tussen beide Staten zouden kunnen optreden. De Overeenkomst is dus een instrument dat van aard is om bij te dragen aan het verstevigen van de economische betrekkingen tussen beide België en Macedonië.

De regering stelt u bijgevolg voor deze Overeenkomst spoedig goed te keuren opdat zij zo vlug mogelijk in werking zou kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

— en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

— en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux revenus perçus au cours de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention; et

— aux autres impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

*
* *

Le gouvernement estime que la Convention soumise à votre assentiment offre une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et la Macédoine ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux États. Elle constitue donc un instrument de nature à contribuer au renforcement des relations économiques entre la Belgique et la Macédoine.

Le gouvernement vous propose par conséquent d'approuver rapidement cette Convention afin qu'elle puisse entrer en vigueur dans le plus bref délai possible.

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgische Regering en de Macedonische Regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, gedaan te Brussel op 6 juli 2010

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

De Overeenkomst tussen de Belgische Regering en de Macedonische Regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, gedaan te Brussel op 6 juli 2010, zal volkomen gevolg hebben.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Gouvernement belge et le Gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, faite à Bruxelles le 6 juillet 2010

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La Convention entre le Gouvernement belge et le Gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, faite à Bruxelles le 6 juillet 2010, sortira son plein et entier effet.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 58.356/3 VAN 24 NOVEMBER 2015**

Op 23 oktober 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse en Europese Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, gedaan te Brussel op 6 juli 2010'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 november 2015. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jeroen Van Nieuwenhove en Koen Muylle, staatsraden, Johan Put en Bruno Peeters, assessoren, en Annemie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries Van Eeckhoutte, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 november 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met het dubbelbelastingverdrag met Macedonië.²

Aangezien in het verdrag waarmee instemming wordt verleend, niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar het protocol dat daarbij is gevoegd,³ en waarvan de bepalingen een integreerend deel van het verdrag vormen, dient eveneens te worden bepaald dat met dat protocol wordt ingestemd.⁴

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomst 'tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting', gedaan te Brussel op 6 juli 2010.

³ Protocol gedaan te Brussel op 6 juli 2010.

⁴ Ook het opschrift van het ontwerp zal bijgevolg moeten worden aangepast.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 58.356/3 DU 24 NOVEMBRE 2015**

Le 23 octobre 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères et européennes à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant assentiment à la Convention entre le gouvernement belge et le gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, faite à Bruxelles le 6 juillet 2010'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 17 novembre 2015. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jeroen Van Nieuwenhove et Koen Muylle, conseillers d'État, Johan Put et Bruno Peeters, assesseurs, et Annemie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries Van Eeckhoutte, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 24 novembre 2015.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET DE LOI

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment à la convention préventive de la double imposition conclue avec la Macédoine².

Dès lors que la convention à laquelle il est porté assentiment ne fait pas expressément référence au protocole³ qui lui est annexé et dont les dispositions font partie intégrante de la convention, on précisera également qu'il est porté assentiment à ce protocole⁴.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

² Convention 'entre le gouvernement belge et le gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale', faite à Bruxelles, le 6 juillet 2010.

³ Protocole fait à Bruxelles le 6 août 2010.

⁴ L'intitulé du projet devra dès lors également être adapté.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Luidens het opschrift van het om instemming aan de Kamer van volksvertegenwoordigers voor te leggen verdrag is dit verdrag gesloten tussen de Belgische regering en de Macedonische regering.

Hoewel van het opschrift van het verdrag niet anders dan in dezelfde bewoordingen melding kan worden gemaakt in het opschrift en in artikel 2 van het ontwerp, wordt hier opnieuw de gelegenheid te baat genomen om erop te wijzen dat, ofschoon verdragen worden gesloten door de bevoegde regeringen, zij dit doen namens de rechtspersonen waarvan zij de uitvoerende macht zijn of voor wie zij optreden. De verdragsluitende partijen zijn hier dan ook het Koninkrijk België en de Republiek Macedonië.

4. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat de overeenkomst een gemengd verdrag is.⁵

5. Artikel 25, paragraaf 1, van het verdrag luidt:

"De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. Bovendien zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten, indien nodig, onderhandelingen aanknopen om de werkingssfeer van dit artikel te wijzigen of uit te breiden met betrekking tot de belastingen waarop dit artikel van toepassing is."

In artikel 1 van het verdrag wordt het personele toepassingsgebied omschreven, namelijk "personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten", terwijl in artikel 2 de belastingen worden omschreven waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om "belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan" (artikel 2, paragraaf 1). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners (artikel 2, paragraaf 3, b)).

⁵ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Selon l'intitulé de la convention soumise à l'assentiment de la Chambre des représentants, celle-ci a été conclue entre le gouvernement belge et le gouvernement macédonien.

Bien que l'on ne puisse que reproduire, dans les mêmes termes, l'intitulé de la convention dans l'intitulé et l'article 2 du projet, l'occasion est à nouveau mise à profit pour souligner que, même si les conventions sont conclues par les gouvernements compétents, ceux-ci le font au nom des personnes morales dont ils sont le pouvoir exécutif ou pour lesquelles ils agissent. Les parties contractantes sont donc ici le Royaume de Belgique et la République de Macédoine.

4. Le 26 octobre 2010, le Groupe de Travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'autorité fédérale, les communautés et les régions 'relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes', a considéré que la convention est un traité mixte⁵.

5. L'article 25, paragraphe 1, de la convention, s'énonce comme suit:

"Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus par ou pour le compte des États contractants dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2. En outre, en ce qui concerne les impôts visés, les autorités compétentes des États contractants engageront, si nécessaire, des négociations en vue de modifier ou d'étendre le champ d'application du présent article".

L'article 1 de la convention détermine le champ d'application personnel, à savoir les "personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants", tandis que l'article 2 définit les impôts auxquels s'applique la convention. Il s'agit des "impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception" (article 2, paragraphe 1). Les impôts actuels auxquels la convention s'applique en Belgique sont l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales et l'impôt des non-résidents (article 2, paragraphe 3, b)).

⁵ Des courriers du 20 janvier 2011 confirment que la Conférence interministérielle Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de Travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

De regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met Macedonië is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kan ook informatie worden gevraagd aan een overeenkomstsluitende Staat “zelfs wanneer die andere Staat die informatie niet nodig heeft voor zijn eigen belastingheffing” (artikel 25, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de maatregelen waarover hij beschikt om inlichtingen in te winnen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van Macedonië.

Uit artikel 3, paragraaf 1, h), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Macedonië weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. In de memorie van toelichting wordt overigens vermeld dat aan de tekst van zo een samenwerkingsakkoord wordt gewerkt.

In dat verband heeft de gemachtigde intussen het volgende laten weten:

“[Het] bovenvermeld samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd door het Overlegcomité op 16 september 2015 en dient enkel nog te worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*”.⁶

6. In de slotformule van het verdrag en van het protocol wordt bepaald dat de Franse, Nederlandse, Macedonische en Engelse versies gelijkelijk authentiek zijn en dat ingeval

Le régime en matière d'échange de renseignements avec la Macédoine est toutefois général et n'est donc pas limité aux personnes visées à l'article 1 de la convention ni aux impôts mentionnés à son article 2. En outre, des renseignements peuvent également être demandés à un État contractant “même [si cet autre État] n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales” (article 25, paragraphe 4, de la convention). L'État à qui les renseignements sont demandés doit utiliser “les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés” (*idem*).

On peut dès lors se demander qui en Belgique devra donner exécution à une demande de renseignements émanant d'une autorité compétente de la Macédoine.

Il résulte de l'article 3, paragraphe 1, h), de la convention que, par “autorité compétente” on entend, en Belgique, “le ministre des Finances ou son représentant autorisé”. S'agissant d'un traité mixte, la compétence ne se trouve pas ainsi exclusivement attribuée au ministre fédéral des Finances (ou à son représentant autorisé), mais peut aussi l'être à un ministre des Finances d'une entité fédérée.

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes de la Macédoine de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements et de permettre à l'État fédéral, aux communautés et aux régions, de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète. Au demeurant, il est précisé dans l'exposé des motifs que le texte d'un tel accord de coopération est actuellement en cours d'élaboration.

À ce sujet, le délégué a fait savoir entre-temps ce qui suit:

“[Het] bovenvermeld samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd door het Overlegcomité op 16 september 2015 en dient enkel nog te worden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad*”.⁶

4. La formule finale de la convention et du protocole dispose que les versions française, néerlandaise, macédonienne et anglaise font également foi et qu'en cas de divergence entre

⁶ Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is een niet-gedateerd en niet-ondertekend exemplaar van de tekst ervan bezorgd, getiteld “Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen”. Onder meer gelet op het gegeven dat de bij het akkoord betrokken partijen gezamenlijk instaan voor de financiering van de personeels- en werkingskosten van het centraal verbindingsbureau (artikel 19 van het akkoord), kan het samenwerkingsakkoord eerst gevolg hebben nadat de parlementen van de verschillende betrokken partijen ermee hebben ingestemd bij wetgevende akte.

⁶ Un exemplaire non daté et non signé du texte de cet accord de coopération, intitulé “Accord de coopération entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Communauté flamande et la Communauté germanophone dans le cadre de la directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE et dans le cadre des traités mixtes bilatéraux et multilatéraux entre le Royaume de Belgique et un autre État ou d'autres États qui prévoient la coopération administrative dans le domaine fiscal” a été transmis au Conseil d'État, section de législation. Compte tenu notamment du fait que les parties concernées par l'accord assurent conjointement le financement des frais de personnel et de fonctionnement du bureau central de liaison (article 19 de l'accord), l'accord de coopération ne pourra produire ses effets qu'après que les parlements des différentes parties concernées y auront donné leur assentiment par un acte législatif.

van verschil tussen de teksten, de Engelse versie beslissend is. Van het verdrag en het protocol zal derhalve ook de Engelse versie moeten worden voorgelegd aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Jo BAERT

les textes, la version anglaise prévaudra. La version anglaise de la convention et du protocole devra dès lors être également soumise à la Chambre des représentants.

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Jo BAERT

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
Onze Groet.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

De Overeenkomst tussen de Belgische regering en de Macedonische regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, en het Protocol, gedaan te Brussel op 6 juli 2010, zullen volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 19 februari 2016

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDEERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

La Convention entre le gouvernement belge et le gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, et le Protocole, faits à Bruxelles le 6 juillet 2010, sortiront leur plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 19 février 2016

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDEERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

BIJLAGE

ANNEXE

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCHE REGERING
EN
DE MACEDONISCHE REGERING
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN
EN NAAR HET VERMOGEN
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCHE REGERING
EN
DE MACEDONISCHE REGERING
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN
EN NAAR HET VERMOGEN
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING**

DE BELGISCHE REGERING

EN

DE MACEDONISCHE REGERING,

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, zijn het volgende overeengekomen:

HOOFDSTUK I

WERKINGSSFEER VAN DE OVEREENKOMST

Artikel 1

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:
 - a) in Macedonië:
 - 1° de belasting naar het inkomen van personen (“the personal income tax”);
 - 2° de winstbelasting (“the profit tax”);
 - 3° de vermogensbelasting (“the property tax”);(hierna te noemen “Macedonische belasting”);
 - b) in België:
 - 1° de personenbelasting;
 - 2° de vennootschapsbelasting;
 - 3° de rechtspersonenbelasting;
 - 4° de belasting van niet-inwoners;(hierna te noemen “Belgische belasting”).
4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mede die in hun belastingwetten zijn aangebracht.

HOOFDSTUK II

BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 3

Algemene bepalingen

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:
 - a)
 - 1° betekent de uitdrukking “Macedonië”, in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van Macedonië en de wateren en de bodem van de binnenlandse meren waarover het, op grond van de interne rechtspraak en van het internationaal recht, jurisdictie of soevereine rechten heeft voor het onderzoek naar en de ontginning, het behoud en het beheer van de natuurlijke rijkdommen;
 - 2° betekent de uitdrukking “België”, in aardrijkskundig verband gebruikt, het grondgebied van België, daarin begrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn jurisdictie uitoefent;
 - b) betekenen de uitdrukkingen “een overeenkomstsluitende Staat” en “de andere overeenkomstsluitende Staat”, België of Macedonië, al naar het zinsverband vereist;
 - c) omvat de uitdrukking “persoon” een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - d) betekent de uitdrukking “vennootschap” elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - e) heeft de uitdrukking “onderneming” betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;
 - f) betekenen de uitdrukkingen “onderneming van een overeenkomstsluitende Staat” en “onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - g) betekent de uitdrukking “internationaal verkeer” elk vervoer door een schip of door een luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig enkel wordt geëxploiteerd tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen;
 - h) betekent de uitdrukking “bevoegde autoriteit”:
 - 1° in Macedonië, het Ministerie van Financiën of de bevoegde vertegenwoordiger ervan, en
 - 2° in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

- i) betekent de uitdrukking “onderdaan” met betrekking tot een overeenkomstsluitende Staat:
 - 1° elke natuurlijke persoon die de nationaliteit van die overeenkomstsluitende Staat bezit; en
 - 2° elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving welke in die overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
 - j) omvat de uitdrukking “bedrijf” het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig ogenblik door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat heeft voorrang op de betekenis welke aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig de andere wetten van die Staat.

Artikel 4

Inwoner

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van oprichting, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat zij eveneens die Staat en elke politieke onderverdeling of plaatselijke gemeenschap daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld:
 - a) hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten of in geen van beide, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking “vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking “vaste inrichting” omvat in het bijzonder:
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats; en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.
3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan twaalf maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een “vaste inrichting” niet aanwezig geacht indien:
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering ervan;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;
 - f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.
6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of wordt beheerst door een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

HOOFDSTUK III

BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.
2. De uitdrukking “onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.

Artikel 7

Ondernemingswinst

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij de bepaling van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Internationaal vervoer

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer met name:
 - a) winst uit het verhuren met volledige uitrusting, bemanning en voorraden, van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden gebruikt;
 - b) winst uit het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen indien die verhuring een bijkomstige activiteit is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer;
 - c) winst uit het verhuren van laadkisten indien die verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer.
3. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

Afhankelijke ondernemingen

1. Indien
 - a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.
2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt - en dienovereenkomstig belast - ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst winst is die de onderneming van de eerstgenoemde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herzielt de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

3. De bepalingen van paragraaf 2 zijn niet van toepassing wanneer een of meer transacties, die tot een herziening van de winst overeenkomstig paragraaf 1 leiden, volgens een gerechtelijke beslissing als frauduleus beschouwd worden.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:
 - a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
 - b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden onmiddellijk of middellijk ten minste 25 % bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking “dividenden”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten die volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om:
 - a) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming aan een andere onderneming;
 - b) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een openbare instelling van die Staat.
4. De uitdrukking “interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat de uitdrukking “interest” echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.
5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de royalty's.
3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen bioscoopfilms of films of banden voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd.
6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Vermogenswinst

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van zulke schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming gelegen is.
4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14

Inkomsten uit een dienstbetrekking

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 15, paragraaf 1 en van de artikelen 17 en 18, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar indien:
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of een luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming gelegen is.

Artikel 15

Tantièmes

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 worden belast alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 16

Artiesten en sportbeoefenaars

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14 mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Artikel 17

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, paragraaf 2, mogen pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit ze afkomstig zijn. Deze bepaling is ook van toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald overeenkomstig de socialezekerheidswetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn socialezekerheidswetgeving voorziet.

Artikel 18

Overheidsfuncties

1.
 - a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
 - b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:
 - 1° onderdaan is van die Staat; of
 - 2° niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2.
 - a) Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, worden betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, slechts in die Staat belastbaar.
 - b) Die pensioenen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.
3. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17 zijn van toepassing op lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een bedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 19

Studenten

Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat, en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 20

Andere inkomsten

1. Ongeacht de afkomst ervan, zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, in die andere Staat worden belast indien die bestanddelen niet effectief belast zijn in de eerstgenoemde Staat.

HOOFDSTUK IV

BELASTINGHEFFING NAAR HET VERMOGEN

Artikel 21

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, mag in die andere Staat worden belast.
3. Vermogen bestaande uit schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK V

VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

Artikel 22

1. In Macedonië wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:
 - a) Indien een inwoner van Macedonië inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, verleent Macedonië:
 - 1° een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting naar het inkomen;
 - 2° een vermindering op de belasting naar het vermogen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting naar het vermogen.

Deze vermindering overschrijdt echter in geen van beide gevallen dat deel van de belasting naar het inkomen of van de belasting naar het vermogen, zoals deze berekend zijn vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan het inkomen of aan het vermogen, naar gelang het geval, dat in België mag worden belast.
 - b) Indien een inwoner van Macedonië inkomsten verkrijgt of vermogensbestanddelen bezit die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Macedonië van belasting zijn vrijgesteld, mag Macedonië evenwel, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen, de vrijgestelde inkomsten of het vrijgesteld vermogen in aanmerking nemen.
2. In België:
 - a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, of vermogensbestanddelen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Macedonië zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze vermogensbestanddelen vrij van belasting, maar indien die inwoner een natuurlijke persoon is stelt België die inkomsten alleen vrij van belasting voor zover ze effectief in Macedonië belast zijn.

- b) Niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf a) en elke andere bepaling van de Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagraaf a) vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.

Wanneer de inkomsten die een inwoner van België verkrijgt of het vermogen dat hij bezit, ingevolge enigerlei bepaling van de Overeenkomst vrijgesteld zijn van belasting in België, mag België, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen, niettemin het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die vermogensbestanddelen niet waren vrijgesteld.

- c) De bepalingen van subparagraaf a) zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door of op vermogen in het bezit van een inwoner van België indien Macedonië de bepalingen van de Overeenkomst toepast om zulke inkomsten of zulk vermogen van belasting vrij te stellen of de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 of artikel 11, paragraaf 2 toepast om de belastingheffing van die inkomsten te beperken.
- d) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Macedonië, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- e) Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Macedonië dividenden verkrijgt die niet vrijgesteld zijn overeenkomstig subparagraaf d), worden die dividenden in België toch vrijgesteld van de vennootschapsbelasting indien de vennootschap die inwoner is van Macedonië daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Macedonië. In dat geval worden die dividenden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald, met uitzondering van die welke verband houden met de belastingregeling die van toepassing is op de vennootschap die inwoner is van Macedonië of op de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald. Deze bepaling is slechts van toepassing op dividenden die worden betaald uit inkomsten die worden voortgebracht door de actieve uitoefening van een bedrijf.
- f) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Macedonische belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.
- g) Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Macedonië gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Macedonië van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.

HOOFDSTUK VI

BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 23

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.
2. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
3. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.
4. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
5. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 24

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van een van beide overeenkomstsluitende Staten. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 25

Uitwisseling van inlichtingen

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. Bovendien zullen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten, indien nodig, onderhandelingen aanknopen om de werkingssfeer van dit artikel te wijzigen of uit te breiden met betrekking tot de belastingen waarop dit artikel van toepassing is.
2. De inlichtingen die een overeenkomstsluitende Staat krachtens paragraaf 1 verkrijgt worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten

(daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 vermelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen of bij het toezicht op het voorafgaande. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat ontvangen inlichtingen voor andere doeleinden gebruikt worden wanneer die inlichtingen volgens de wetgeving van beide Staten voor dergelijke andere doeleinden mogen gebruikt worden en wanneer de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verschaft dergelijk gebruik toelaat.

3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Indien een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen vraagt krachtens dit artikel, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de maatregelen waarover hij beschikt om inlichtingen in te winnen teneinde de gevraagde informatie te verkrijgen, zelfs wanneer die andere Staat die informatie niet nodig heeft voor zijn eigen belastingheffing. De in voorgaande zin opgenomen verplichting valt onder de beperkingen van paragraaf 3, maar in geen geval kunnen die beperkingen aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen voor die Staat niet van binnenlands belang zijn.
5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon of een stichting.

Artikel 26

Beperking van de voordelen

Niettegenstaande de bepalingen van elk ander artikel van deze Overeenkomst, wordt geen enkele belastingvermindering of belastingvrijstelling waarin de Overeenkomst voorziet toegepast voor inkomsten die zijn betaald in verband met een kunstmatige constructie. Een constructie wordt niet geacht kunstmatig te zijn wanneer ze beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften en ze is opgezet op grond van zakelijke overwegingen.

Artikel 27**Leden van diplomatieke zendingen en van consulaire posten**

1. De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of van consulaire posten ontnemen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst worden de leden van een diplomatieke zending of van een consulaire post van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat of in een derde Staat en die de nationaliteit van de zendstaat bezitten, geacht inwoners te zijn van de zendstaat indien zij aldaar aan dezelfde verplichtingen inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn onderworpen als de inwoners van die Staat.
3. De Overeenkomst is niet van toepassing op internationale organisaties, hun organen of hun ambtenaren, noch op personen die lid zijn van een diplomatieke zending of van een consulaire post van een derde Staat, indien deze in een overeenkomstsluitende Staat verblijven en inzake belastingen naar het inkomen of naar het vermogen in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat niet als inwoners worden behandeld.

HOOFDSTUK VII**SLOTBEPALINGEN****Artikel 28****Inwerkingtreding**

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten zal de andere langs diplomatieke weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn interne wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is vereist. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen, en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn:
 - a) in Macedonië:
 - 1° op de bij de bron ingehouden belastingen op inkomsten die zijn betaald of toegekend op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - 2° met betrekking tot andere belastingen geheven naar de inkomsten en naar het vermogen, op inkomsten die zijn verkregen of vermogen dat in het bezit is tijdens elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - 3° met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

- b) in België:
- 1° op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - 2° op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - 3° op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
 - 4° met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.
2. De Overeenkomst tussen de Socialistische Federatieve Republiek Joegoslavië en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen, ondertekend op 21 november 1980, houdt op van toepassing te zijn in de betrekkingen tussen Macedonië en België met betrekking tot de belastingen waarop de bepalingen van deze Overeenkomst krachtens de bepalingen van paragraaf 1 van toepassing zijn.
3. De bepalingen van artikel 4 van de Overeenkomst tussen de Macedonische regering en de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, gedaan te Brussel op 17 februari 1999, zijn niet van toepassing met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen waarop deze Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 29

Beëindiging

1. Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd.
2. Elk van de overeenkomstsluitende Staten kan de Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door aan de andere overeenkomstsluitende Staat uiterlijk op 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden schriftelijk kennis te geven van de beëindiging. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn:

a) in Macedonië:

- 1° op de bij de bron ingehouden belastingen op inkomsten die zijn betaald of toegekend op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

- 2° met betrekking tot andere belastingen geheven naar de inkomsten en naar het vermogen, op inkomsten die zijn verkregen of vermogen dat in het bezit is tijdens elk belastbaar tijdperk dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
 - 3° met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.
- b) in België:
- 1° op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
 - 2° op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
 - 3° op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
 - 4° met betrekking tot de andere belastingen, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 6 juli 2010, in de Franse, Nederlandse, Macedonische en Engelse taal. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE BELGISCHE REGERING:

VOOR DE MACEDONISCHE REGERING:

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Belgische Regering en de Macedonische Regering tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting, zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen, die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Bij het uitleggen van de verdragsbepalingen die identiek of in wezen gelijk zijn aan de bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen, proberen de belastingadministraties van de overeenkomstsluitende Staten de algemene beginselen van de Commentaar bij de artikels van dat modelverdrag te volgen, op voorwaarde dat de overeenkomstsluitende Staten geen opmerkingen in die Commentaar lieten opnemen waaruit blijkt dat ze niet akkoord gaan met die beginselen en voor zover de overeenkomstsluitende Staten het niet eens zijn over een afwijkende interpretatie in het kader van artikel 24, paragraaf 3.

2. Met betrekking tot artikel 2, paragraaf 3, subparagraaf b):

Er is overeengekomen dat in de Belgische belastingen die opgenomen zijn onder artikel 2, paragraaf 3, subparagraaf b) de voorheffingen begrepen zijn, evenals de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

3. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3:

Voor de toepassing van artikel 12, paragraaf 3 van de Overeenkomst, worden vergoedingen voor het verlenen van technische bijstand en van technische diensten niet beschouwd als zijnde vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. Dergelijke vergoedingen zijn belastbaar overeenkomstig de bepalingen van artikel 7.

4. Met betrekking tot artikel 14, paragraaf 1:

Er is overeengekomen dat een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de activiteit waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen betaald worden, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De activiteit wordt daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek aanwezig is in die Staat om er de activiteit uit te oefenen.

5. Met betrekking tot de artikelen 14 en 15:

Er is overeengekomen dat een vergoeding die wordt betaald wegens het beëindigen van een dienstbetrekking of van een mandaat in een vennootschap mag worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar die dienstbetrekking wordt uitgeoefend of waarvan de vennootschap inwoner is, indien en voor zover de lonen of de honoraria, die tijdens het kalenderjaar dat de beëindiging van die dienstbetrekking of dat mandaat voorafgaat, zijn verkregen ter zake van die dienstbetrekking of dat mandaat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 of artikel 15, naargelang het geval, in die Staat mogen worden belast.

6. Met betrekking tot artikel 20, paragraaf 3 en artikel 22, paragraaf 2,a):

Voor de toepassing van artikel 20, paragraaf 3, en van artikel 22, paragraaf 2,a), is een inkomensbestanddeel effectief belast in een overeenkomstsluitende Staat wanneer het in die overeenkomstsluitende Staat aan de belasting onderworpen is en als dusdanig aldaar geen belastingvrijstelling geniet.

7. Met betrekking tot artikel 22, paragraaf 2, a):

Voor de toepassing van artikel 22, paragraaf 2, a), is een inkomensbestanddeel in Macedonië belast wanneer dat inkomensbestanddeel aldaar onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomensbestanddeel van toepassing is overeenkomstig de Macedonische belastingwetgeving.

8. Met betrekking tot artikel 22, paragraaf 2, a) en e):

- a) Wanneer een vennootschap die inwoner is van België inkomsten verkrijgt die in Macedonië vrijgesteld zijn van belasting ingevolge de Wet op de zones voor technologische en industriële ontwikkeling, worden die inkomsten voor de toepassing van artikel 22, paragraaf 2, a) enkel beschouwd als zijnde belast in Macedonië wanneer ze voortkomen uit de actieve uitoefening van een bedrijf in Macedonië.
- b) Waar het gaat over inkomsten, of winst waaruit dividenden uitgekeerd worden, die in Macedonië verkregen zijn uit financiële activiteiten, holdingactiviteiten of het verstrekken van diensten en die in Macedonië vrijgesteld zijn van belasting, is paragraaf 2, a) en e) van artikel 22 van toepassing op vennootschappen, op voorwaarde dat die inkomsten of die winst geen bestanddelen omvatten die in mindering werden gebracht van in België belastbare inkomsten of winst.

- c) Artikel 22, paragraaf 2, a) en e), is niet van toepassing op een inwoner van België waarvan de werkzaamheden of investeringen in Macedonië als essentieel doel hebben ten onrechte de voordelen van die bepalingen te genieten, dit wil zeggen indien die werkzaamheden of investeringen niet beantwoorden aan rechtmatige financiële of economische behoeften en ze uitgevoerd of gedaan worden om fiscale redenen. Dit is met name het geval indien —, vóór het einde van de periode of na het verstrijken van de periode tijdens dewelke de vrijstelling van Macedonische belasting, zoals bedoeld in a) en b) van deze bepaling, verleend wordt aan een vennootschap die inwoner is van Macedonië of aan een vaste inrichting die een inwoner van België in Macedonië heeft, — een onderneming die verbonden is, in de zin van artikel 9, met de genoemde inwoner van Macedonië of van België, naar het geval, de werkzaamheden van de vennootschap of van de vaste inrichting overneemt ten einde in Macedonië een nieuwe termijn te kunnen genieten waarin de winst uit deze werkzaamheden is vrijgesteld.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 6 juli 2010, in de Franse, Nederlandse, Macedonische en Engelse taal. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

CONVENTION
ENTRE
LE GOUVERNEMENT BELGE
ET
LE GOUVERNEMENT MACEDONIEN
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE

**CONVENTION
ENTRE
LE GOUVERNEMENT BELGE
ET
LE GOUVERNEMENT MACEDONIEN
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE**

LE GOUVERNEMENT BELGE

ET

LE GOUVERNEMENT MACEDONIEN,

DESIREUX de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I

CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article 1

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:
 - a) en ce qui concerne la Macédoine:
 - 1° l'impôt sur le revenu des personnes physiques (the personal income tax);
 - 2° l'impôt sur les bénéfices (the profit tax);
 - 3° l'impôt sur la fortune (the property tax);(ci-après dénommés «l'impôt macédonien»);
 - b) en ce qui concerne la Belgique:
 - 1° l'impôt des personnes physiques;
 - 2° l'impôt des sociétés;
 - 3° l'impôt des personnes morales;
 - 4° l'impôt des non-résidents;(ci-après dénommés «l'impôt belge»).
4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales.

CHAPITRE II

DEFINITIONS

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente:
 - a) 1° le terme «Macédoine», employé dans un sens géographique, désigne son territoire, les eaux et les fonds de ses lacs intérieurs sur lesquels, conformément à son droit interne et au droit international, elle a une juridiction ou des droits souverains aux fins de l'exploration, de l'exploitation, de la conservation et de la gestion des ressources naturelles;
 - 2° le terme «Belgique», employé dans un sens géographique, désigne son territoire, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;
 - b) les expressions «un Etat contractant» et «l'autre Etat contractant» désignent, suivant le contexte, la Belgique ou la Macédoine;
 - c) le terme «personne» comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
 - d) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
 - e) le terme «entreprise» s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire;
 - f) les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
 - g) l'expression «trafic international» désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
 - h) l'expression «autorité compétente» désigne:
 - 1° en ce qui concerne la Macédoine, le Ministère des Finances ou son représentant autorisé, et
 - 2° en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;
 - i) le terme «national», en ce qui concerne un Etat contractant, désigne:
 - 1° toute personne physique qui possède la nationalité de cet Etat contractant; et

- 2° toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet Etat contractant;
 - j) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant.
2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un Etat contractant» désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son lieu de constitution, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat ou pour la fortune qui y est située.
2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:
 - a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
 - b) si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;
 - c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
 - d) si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.
3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5

Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.
2. L'expression «établissement stable» comprend notamment:
 - a) un siège de direction;
 - b) une succursale;
 - c) un bureau;
 - d) une usine;
 - e) un atelier, et
 - f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.
3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.
4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas «établissement stable» si:
 - a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
 - b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
 - c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
 - d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
 - e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
 - f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.
5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne – autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 – agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.
7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III

IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.
4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.
5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.
6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.
7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Trafic international

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent notamment:
 - a) les bénéfices provenant de la location de navires ou d'aéronefs servant au transport en trafic international, tout armés et équipés;
 - b) les bénéfices provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs, lorsque cette activité de location constitue une activité accessoire pour l'entreprise de transport en trafic international;
 - c) les bénéfices provenant de la location de conteneurs, lorsque cette activité de location constitue une activité accessoire pour l'entreprise de transport en trafic international.

3. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.
4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque
 - a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
 - b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.
3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas dans les cas où une ou plusieurs des transactions donnant lieu à un ajustement des bénéfices conformément au paragraphe 1 sont considérées comme frauduleuses en vertu d'une décision judiciaire.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder:
 - a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
 - b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Nonobstant les dispositions précédentes du présent paragraphe, les dividendes ne sont pas imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est un résident de l'autre Etat contractant et qui, au moment du paiement des dividendes, détient pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, directement ou indirectement, au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société débitrice est un résident.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit:
 - a) d'intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti par une entreprise à une autre entreprise;
 - b) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant, à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou à une entité publique de cet Etat.
4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.
5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.
7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.
2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.
6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre Etat.
3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions de l'article 15, paragraphe 1, et des articles 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.
2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si:
 - a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée, et
 - b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et
 - c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre Etat.
3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 15

Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit d'une société qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique, commercial ou financier ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité journalière en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident d'un Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 16

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 17

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 18, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, sont imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent. La présente disposition s'applique également aux pensions et autres rémunérations similaires payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant ou d'un régime général organisé par cet Etat en vue de compléter les avantages prévus par sa législation sociale.

Article 18

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui:
 - 1° possède la nationalité de cet Etat; ou
 - 2° n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un Etat contractant, ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.
- b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet Etat et en possède la nationalité.
3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 19

Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 20

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.
3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat s'ils ne sont pas effectivement imposés dans le premier Etat.

CHAPITRE IV

IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 21

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant est imposable dans cet autre Etat.
3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V

ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 22

1. En ce qui concerne la Macédoine, la double imposition est évitée de la manière suivante:
 - a) Lorsqu'un résident de la Macédoine reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, la Macédoine accorde:
 - 1° sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique;
 - 2° sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé en Belgique.Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond selon le cas aux revenus ou à la fortune imposables en Belgique.
 - b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de la Macédoine reçoit ou la fortune qu'il possède sont exempts d'impôt en Macédoine, la Macédoine peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

2. En ce qui concerne la Belgique:

- a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Macédoine conformément aux dispositions de la présente Convention, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune mais, lorsque ce résident est une personne physique, la Belgique n'exempte de l'impôt ces revenus que dans la mesure où ils ont effectivement imposés en Macédoine.
- b) Nonobstant les dispositions du sous-paragraphe a) et toute autre disposition de la Convention, la Belgique tient compte, pour la détermination des taxes additionnelles établies par les communes et les agglomérations belges, des revenus professionnels exemptés de l'impôt en Belgique conformément au sous-paragraphe a). Ces taxes additionnelles sont calculées sur l'impôt qui serait dû en Belgique si les revenus professionnels en question étaient tirés de sources belges.

Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus reçus ou la fortune possédée par un résident de la Belgique sont exemptés de l'impôt en Belgique, la Belgique peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés.

- c) Les dispositions du sous-paragraphe a) ne s'appliquent pas aux revenus reçus ou à la fortune possédée par un résident de la Belgique lorsque la Macédoine applique les dispositions de la Convention pour exempter d'impôt ces revenus ou cette fortune, ou applique les dispositions de l'article 10, paragraphe 2, ou de l'article 11, paragraphe 2, pour limiter l'imposition de ces revenus.
- d) Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Macédoine sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.
- e) Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de la Macédoine des dividendes qui ne sont pas exemptés conformément au sous-paragraphe d), ces dividendes sont néanmoins exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique si la société qui est un résident de la Macédoine exerce activement en Macédoine une activité d'entreprise effective. Dans ce cas, ces dividendes sont exemptés aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge, à l'exception de celles relatives au régime fiscal applicable à la société qui est un résident de la Macédoine ou aux revenus qui servent au paiement des dividendes. La présente disposition s'applique uniquement aux dividendes payés au moyen de revenus générés par l'exercice actif d'une activité d'entreprise.
- f) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en intérêts ou en redevances, l'impôt macédonien perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

- g) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Macédoine ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au sous-paragraphe a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Macédoine en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

CHAPITRE VI

DISPOSITIONS SPECIALES

Article 23

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.
2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.
3. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7 ou de l'article 12, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat. De même, les dettes d'une entreprise d'un Etat contractant envers un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier Etat.
4. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.
5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 24

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'un ou l'autre des Etats contractants. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.
3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.
4. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues dans la Convention.
5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 25

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus par ou pour le compte des Etats contractants dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2. En outre, en ce qui concerne les impôts visés, les autorités compétentes des Etats contractants engageront, si nécessaire, des négociations en vue de modifier ou d'étendre le champ d'application du présent article.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux Etats et lorsque l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.
3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:
 - a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
 - c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.
4. Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.
5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, une fondation, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne ou d'une fondation.

Article 26

Limitation des avantages

Nonobstant les dispositions de tout autre article de la présente Convention, aucune réduction ou exemption d'impôt prévue dans la Convention n'est appliquée à des revenus payés en relation avec un montage artificiel. Un montage n'est pas considéré comme artificiel s'il répond à des besoins légitimes de caractère financier ou économique et est mis en place pour des motifs économiques valables.

Article 27

Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.
2. Aux fins de la Convention, les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires d'un Etat contractant accrédités dans l'autre Etat contractant ou dans un Etat tiers, qui ont la nationalité de l'Etat accréditant, sont réputés être des résidents dudit Etat s'ils y sont soumis aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, que les résidents de cet Etat.
3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres des missions diplomatiques ou postes consulaires d'un Etat tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un Etat contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre Etat contractant en matière d'impôts sur le revenu ou sur la fortune.

CHAPITRE VII

DISPOSITIONS FINALES

Article 28

Entrée en vigueur

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par sa législation interne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la seconde de ces notifications et ses dispositions seront applicables:
 - a) dans le cas de la Macédoine
 - 1° en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - 2° en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux revenus perçus ou à la fortune possédée au cours de toute période imposable commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - 3° en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

- b) dans le cas de la Belgique
- 1° aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - 2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - 3° aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - 4° en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.
2. La Convention entre la République Socialiste Fédérative de Yougoslavie et le Royaume de Belgique tendant à éviter la double imposition des revenus et de la fortune, signée le 21 novembre 1980, cessera de s'appliquer, dans les relations entre la Macédoine et la Belgique, aux impôts auxquels les dispositions de la présente Convention s'appliquent conformément aux dispositions du paragraphe 1.
3. Les dispositions de l'article 4 de l'Accord entre le Gouvernement macédonien et l'Union économique belgo-luxembourgeoise concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, fait à Bruxelles le 17 février 1999, ne s'appliqueront pas aux impôts sur le revenu et sur la fortune à l'égard desquels la présente Convention produit ses effets.

Article 29

Dénonciation

- 1. La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant.
- 2. Chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention cessera de s'appliquer:
 - a) dans le cas de la Macédoine
 - 1° en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
 - 2° en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux revenus perçus ou à la fortune possédée au cours de toute période imposable commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

- 3° en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation.
- b) dans le cas de la Belgique
 - 1° aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
 - 2° aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
 - 3° aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;
 - 4° en ce qui concerne les autres impôts, aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

FAIT à Bruxelles, le 6 juillet 2010, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise, macédonienne et anglaise. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence entre les textes.

POUR LE GOUVERNEMENT BELGE:

**POUR LE GOUVERNEMENT
MACEDONIEN:**

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement belge et le Gouvernement macédonien tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et à prévenir la fraude fiscale, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Pour l'interprétation des dispositions de la Convention qui sont identiques ou analogues à celles du Modèle de Convention fiscale de l'OCDE, les administrations fiscales des Etats contractants s'efforcent de suivre les principes généraux des Commentaires sur les articles de ce Modèle de Convention pour autant que les Etats contractants n'aient pas inséré dans ces Commentaires des observations faisant état d'un désaccord avec ces principes et dans la mesure où les Etats contractants ne conviennent pas d'une interprétation divergente dans le cadre de l'article 24, paragraphe 3.

2. Ad article 2, paragraphe 3, b):

Il est entendu que les impôts belges visés à l'article 2, paragraphe 3, b) comprennent les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes.

3. Ad article 12, paragraphe 3:

Pour l'application de l'article 12, paragraphe 3, de la Convention, les rémunérations payées pour une assistance ou des services techniques ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique, mais sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7.

4. Ad article 14, paragraphe 1:

Il est entendu qu'un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant lorsque l'activité au titre de laquelle les salaires, traitements et autres rémunérations similaires sont payés est effectivement exercée dans cet Etat. L'activité est effectivement exercée dans cet Etat lorsque le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer cette activité.

5. Ad articles 14 et 15:

Il est entendu qu'une compensation payée en raison de la cessation d'un emploi, ou d'un mandat dans une société, est imposable dans l'Etat contractant où l'emploi est exercé, ou dont la société est un résident, si et dans la mesure où les salaires ou rétributions reçus durant l'année civile précédant la cessation de cet emploi ou de ce mandat au titre de cet emploi ou de ce mandat sont imposables dans cet Etat conformément aux dispositions de l'article 14 ou de l'article 15, selon le cas.

6. Ad article 20, paragraphe 3 et article 22, paragraphe 2, a):

Pour l'application de l'article 20, paragraphe 3 et de l'article 22, paragraphe 2, a), un élément de revenu est effectivement imposé dans un Etat contractant lorsque cet élément de revenu est soumis à l'impôt dans cet Etat contractant et n'y bénéficie pas d'une exemption d'impôt en tant que tel.

7. Ad article 22, paragraphe 2, a):

Pour l'application de l'article 22, paragraphe 2, a), un élément de revenu est imposé en Macédoine lorsque cet élément de revenu y est soumis au régime fiscal qui lui est normalement applicable en vertu de la législation fiscale macédonienne.

8. Ad article 22, paragraphe 2, a) et e):

- a) Pour l'application de l'article 22, paragraphe 2, a), lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit des revenus qui sont exemptés d'impôt en Macédoine en vertu de la Loi sur les zones de développement technologique et industriel (Law on Technological Industrial Development Zones), ces revenus ne sont considérés comme imposés en Macédoine que s'ils sont tirés de l'exercice actif d'une activité d'entreprise en Macédoine.
- b) Dans le cas de revenus, ou de bénéfices à partir desquels sont distribués des dividendes, tirés en Macédoine d'activités financières, de holding ou de services et exemptés d'impôt en Macédoine, l'article 22, paragraphe 2, a) et e) s'applique aux sociétés à condition que ces revenus ou bénéfices ne comprennent pas d'éléments qui ont été déduits de revenus ou bénéfices imposables en Belgique.

- c) L'article 22, paragraphe 2, a) et e) n'est pas applicable à un résident de la Belgique si les activités ou les investissements de ce résident en Macédoine ont pour principal objectif de bénéficier abusivement de ces dispositions, c'est-à-dire lorsque ces activités ou investissements ne répondent pas à des besoins légitimes de caractère financier ou économique et que les activités sont exercées ou les investissements effectués pour des motifs fiscaux. Ceci est notamment le cas lorsque, avant la fin ou après l'expiration de la période durant laquelle l'exemption de l'impôt macédonien visée aux sous-paragraphe a) et b) de la présente disposition est accordée à une société qui est un résident de la Macédoine ou à un établissement stable qu'un résident de la Belgique a en Macédoine, une entreprise associée, au sens de l'article 9, audit résident de la Macédoine ou de la Belgique, selon le cas, reprend les activités de la société ou de l'établissement stable pour bénéficier en Macédoine d'une nouvelle période d'exemption des bénéfices tirés de ces activités.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Bruxelles, le 6 juillet 2010, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise, macédonienne et anglaise. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence entre les textes.

CONVENTION
BETWEEN
THE BELGIAN GOVERNMENT
AND
THE MACEDONIAN GOVERNMENT
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

**CONVENTION
BETWEEN
THE BELGIAN GOVERNMENT
AND
THE MACEDONIAN GOVERNMENT
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION**

THE BELGIAN GOVERNMENT

AND

THE MACEDONIAN GOVERNMENT,

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and the prevention of fiscal evasion, have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Macedonia:
 - 1° the personal income tax;
 - 2° the profit tax;
 - 3° the property tax;
 (hereinafter referred to as “Macedonian tax”);
 - b) in the case of Belgium:
 - 1° the individual income tax;
 - 2° the corporate income tax;
 - 3° the income tax on legal entities;
 - 4° the income tax on non-residents;
 (hereinafter referred to as “Belgian tax”).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

CHAPTER II

DEFINITIONS

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a)
 - 1° the term “Macedonia”, used in a geographical sense, means its land, inland lake waters and bottom over which it has jurisdiction or sovereign rights for the purpose of exploring, exploiting, conserving and managing natural resources, pursuant to internal jurisdiction and international law;
 - 2° the term “Belgium”, used in a geographical sense, means its territory, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - b) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Belgium or Macedonia as the context requires;
 - c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - h) the term “competent authority” means:
 - 1° in the case of Macedonia, the Ministry of Finance or its authorised representative, and
 - 2° in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - i) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - 1° any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - 2° any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;

- j) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International Traffic

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include in particular:
 - a) profits from the leasing of ships or aircraft engaged in international traffic on charter fully equipped, manned and supplied;
 - b) profits from the leasing of ships or aircraft on a bare boat charter basis if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic;
 - c) profits from the leasing of containers if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic.
3. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in cases where one or more transactions leading to an adjustment of profits in accordance with paragraph 1 are regarded as fraudulent according to a judicial decision.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

Notwithstanding the preceding provisions of this paragraph, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is a company which is a resident of the other Contracting State and which at the moment of the payment of the dividends holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the State of which the paying company is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is:
 - a) interest paid in respect of a loan granted or a credit extended by an enterprise to another enterprise;

- b) interest paid to the other Contracting State, to one of its political subdivisions or local authorities or a public entity of that State.
- 4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term “interest” shall not include for the purpose of this Article penalty charges for late payment or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.
- 5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
- 6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
- 7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12

Royalties

- 1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
- 2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Income from Employment

1. Subject to the provisions of paragraph 1 of Article 15 and Articles 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

Directors' Fees

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the exercise of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the exercise of day-to-day functions of a managerial or technical, commercial or financial nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his day-to-day activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of a Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 14, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

Article 16

Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 17

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment may be taxed in the Contracting State in which they arise. This provision shall also apply to pensions and other similar remuneration paid under the social security legislation of a Contracting State or under a public scheme organised by that State in order to supplement the benefits of its social security legislation.

Article 18

Government Service

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - 1° is a national of that State; or
 - 2° did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 19

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of the Convention and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State if these items are not effectively taxed in the first-mentioned State.

CHAPTER IV**TAXATION OF CAPITAL****Article 21****Capital**

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V**ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION****Article 22**

1. In the case of Macedonia, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) Where a resident of Macedonia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Belgium, Macedonia shall allow:
 - 1° as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Belgium;
 - 2° as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Belgium.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Belgium.
 - b) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Macedonia is exempt from tax in Macedonia, Macedonia may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

2. In the case of Belgium:

- a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, or owns elements of capital which are taxed in Macedonia in accordance with the provisions of this Convention, Belgium shall exempt such income or such elements of capital from tax but where the resident is an individual Belgium shall only exempt such income from tax to the extent that it is effectively taxed in Macedonia.
- b) Notwithstanding the provisions of subparagraph a) and any other provision of the Convention, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels – beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with subparagraph a). These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.

Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Belgium is exempted from tax in Belgium, Belgium may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of capital had not been exempted.

- c) The provisions of subparagraph a) shall not apply to income derived or capital owned by a resident of Belgium where Macedonia applies the provisions of the Convention to exempt such income or capital from tax or applies the provisions of paragraph 2 of Article 10 or paragraph 2 of Article 11 to limit the taxation of such income.
- d) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Macedonia shall be exempted from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.
- e) Where a company which is a resident of Belgium derives from a company which is a resident of Macedonia dividends which are not exempted in accordance with subparagraph d), such dividends shall nevertheless be exempted from the corporate income tax in Belgium if the company which is a resident of Macedonia is effectively engaged in the active conduct of a business in Macedonia. In such case, such dividends shall be exempted under the conditions and within the limits provided for in Belgian law except those related to the fiscal regime applicable to the company which is a resident of Macedonia or to the income out of which the dividends are paid. This provision shall only apply to dividends paid out of income generated by the active conduct of a business.
- f) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the Macedonian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.
- g) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Macedonia have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in subparagraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Macedonia by reason of compensation for the said losses.

CHAPTER VI

SPECIAL PROVISIONS

Article 23

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions of tax provided for in the Convention.
5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Convention.

Article 25

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Furthermore, with respect to the taxes covered, the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, enter into negotiation in order to modify or expand the scope of this Article.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person or a foundation.

Article 26

Limitation of Benefits

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Convention, no reduction in or exemption from tax provided for in the Convention shall be applied to income paid in connection with an artificial arrangement. An arrangement shall not be considered as artificial if it meets legitimate financial or economic needs and is entered into for valid commercial reasons.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.
2. For the purposes of the Convention, persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a Contracting State in the other Contracting State or in a third State, and who are nationals of the sending State, shall be deemed to be residents of the sending State if they are subjected therein to the same obligations in respect of taxes on income and on capital as are residents of that State.
3. The Convention shall not apply to international organisations, to organs or officials thereof and to persons who are members of diplomatic missions or consular posts of a third State, being present in a Contracting State and not treated in either Contracting State as residents in respect of taxes on income or on capital.

CHAPTER VII

FINAL PROVISIONS

Article 28

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other, through the diplomatic channels the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect:
 - a) in the case of Macedonia
 - 1° with respect to taxes withheld at source, to income paid or credited on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - 2° with respect to other taxes on income and taxes on capital, to income derived or capital owned in any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - 3° with respect to other taxes, on taxes due in respect of taxable events taking place on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.
 - b) in the case of Belgium
 - 1° with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - 2° with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - 3° with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - 4° with respect to other taxes, on taxes due in respect of taxable events taking place on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

2. The Convention between the Socialist Federal Republic of Yugoslavia and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation of income and capital, signed on 21 November 1980, shall cease to have effect in the relations between Macedonia and Belgium with respect to the taxes for which the provisions of this Convention shall apply in accordance with the provisions of paragraph 1.
3. The provisions of Article 4 of the Agreement between the Macedonian Government and the Belgo-Luxemburg Economic Union on the reciprocal promotion and protection of investments, done at Brussels on 17 February, 1999, shall not apply with respect to taxes on income and on capital for which the present Convention has effect.

Article 29

Termination

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State.
2. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination not later than 30 June of any calendar year from the fifth year following that in which the Convention entered into force. In the event of termination before 1 July of such year, the Convention shall cease to have effect:
 - a) in the case of Macedonia
 - 1° with respect to taxes withheld at source, to income paid or credited on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
 - 2° with respect to other taxes on income and taxes on capital, to income derived or capital owned in any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
 - 3° with respect to other taxes, on taxes due in respect of taxable events taking place on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.
 - b) in the case of Belgium
 - 1° with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
 - 2° with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;
 - 3° with respect to taxes on capital charged on elements of capital existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given;

- 4° with respect to other taxes, on taxes due in respect of taxable events taking place on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Brussels, this 6th day of July 2010, in the French, Dutch, Macedonian and English languages. In the case of any divergence between the texts, the English text shall prevail.

FOR THE BELGIAN GOVERNMENT:

FOR THE MACEDONIAN GOVERNMENT:

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Belgian Government and the Macedonian Government for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital and the prevention of fiscal evasion, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. In the interpretation of the provisions of the Convention which are identical or in substance similar to the provisions of the OECD Model Tax Convention, the tax administrations of the Contracting States shall endeavour to follow the general principles of the Commentaries on the Articles of that Model Convention provided the Contracting States did not include in those Commentaries any observations expressing a disagreement with those principles and to the extent the Contracting States do not agree on a divergent interpretation in the framework of paragraph 3 of Article 24.

2. Ad Article 2, paragraph 3, subparagraph b):

It is understood that the Belgian taxes mentioned in subparagraph b) of paragraph 3 of Article 2 include the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments.

3. Ad Article 12, paragraph 3:

In applying paragraph 3 of Article 12 of the Convention payments for technical assistance and technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7.

4. Ad Article 14, paragraph 1:

It is understood that an employment is exercised in a Contracting State when the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that State. The activity is effectively carried on in that State where the employee is physically present in that State for carrying on the activity there.

5. Ad Articles 14 and 15:

It is understood that a compensation paid by reason of the termination of an employment, or of a mandate in a company, may be taxed in the Contracting State in which the employment is exercised, or of which the company is a resident, if and to the extent that the salaries or fees derived during the calendar year preceding the termination of that employment or mandate in respect of that employment or mandate may be taxed in that State according to the provisions of Article 14 or Article 15, as the case may be.

6. Ad Article 20, paragraph 3 and Article 22, paragraph 2, a):

For the application of paragraph 3 of Article 20 and paragraph 2, a) of Article 22, an item of income is effectively taxed in a Contracting State where such item of income is subjected to tax in that Contracting State and does not benefit as such from an exemption from tax therein.

7. Ad Article 22, paragraph 2, a):

For the application of paragraph 2, a) of Article 22, an item of income is taxed in Macedonia where it is subjected therein to the tax regime that is normally applicable to such item of income according to Macedonia's tax laws.

8. Ad Article 22, paragraph 2, a) and e):

- a) For the application of paragraph 2, a) of Article 22, where a company which is a resident of Belgium derives income that is exempted from tax in Macedonia under the Law on Technological Industrial Development Zones, such income shall be considered as taxed in Macedonia only if it is derived from the active conduct of a business in Macedonia.
- b) In the case of income, or profits out of which dividends are paid, derived in Macedonia from financial, holding or service activities and exempted from tax in Macedonia, paragraph 2, a) and e) of Article 22 shall apply to companies provided that such income or profits do not include any items that have been deducted from income or profits that are taxable in Belgium.

- c) Paragraph 2, a) and e) of Article 22 shall not apply to a resident of Belgium if the main purpose of that resident's activities or investments in Macedonia is to take undue advantage of those provisions, that is where those activities or investments do not meet legitimate financial or economic needs and are carried out or made for fiscal reasons. This shall in particular be the case where, before the end or after the expiry of the period for which the exemption from Macedonian tax referred to in a) and b) of this provision is granted to a company that is a resident of Macedonia or to a permanent establishment which a resident of Belgium has in Macedonia, an enterprise associated, within the meaning of Article 9, to the said resident of Macedonia or of Belgium, as the case may be, takes over the activities of the company or of the permanent establishment in order to benefit in Macedonia from a new period of exemption of the profits derived from those activities.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, this 6th day of July 2010, in the French, Dutch, Macedonian and English languages. In the case of any divergence between the texts, the English text shall prevail.